

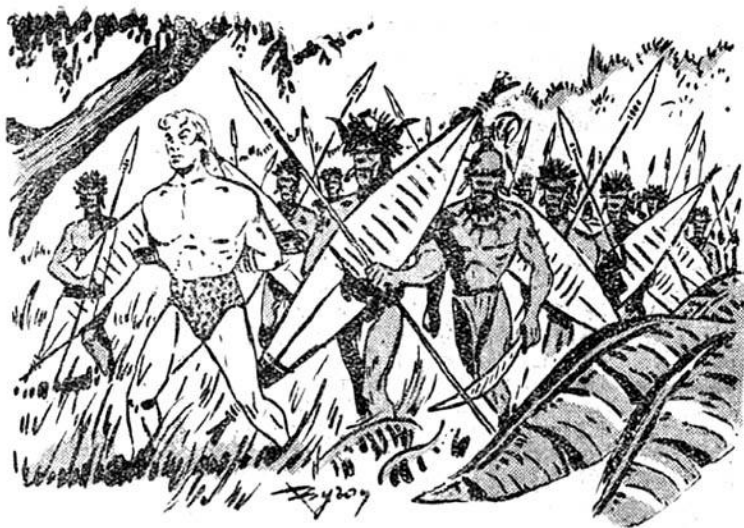
ΓΚΑΟΥΡ ΤΑΡΖΑΝ

**Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ
ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ**

ΝΙΚΟΣ Β. ΠΟΥΤΣΟΣ

Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Ο ΚΡΑΓΙΑΜΠΟΥ
ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

Νύχτα σκοτεινή...

νή...

Ο Κεραυνός κι' η Θύελλα ξεκινάνε με το Ρομπότ απ' το Λονδίνο. Βιάζονται να φτάσουν όσο μπορούν πιο γρήγορα στη Ζούγκλα. Φοβούνται πως ο Κράγιαμπου θα έχει φτάσει εκεί. Πώς μεγάλη συμφορά πρόκειται να γίνει!

Και νά: Καθώς πλησιάζουν, η Νέα βάσει σε λειτουργία τη συσκευή τηλεοράσεως. Γυρίζει τα κουμιά. Ψάχνει στην περιοχή του "Αρχοντα Πατέρα της...

Πρωτότυπο κείμενο
ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

Στο φωτεινό καντράν παρυσιάζεται τώρα η Σπηλιά του Ταρζάν. Τα μάτια

της Θύελλας ανοίγουν διάπλατα απ' την κατάπληξη: Βλέπει τον αδελφό της να παραμονεύει απ' έξω. Στη δεξιά παλάμη σφίγγει φονικό μαχαίρι. Τα μάτια του θολά. 'Η ματιά του σκοτεινή. Το πρόσωπό του έχει πάρει έκφραση σκληρή. Έκφραση δολοφόνου!..

Για λίγο μένει άκίνητος. Σαν ν' άφουγγράζεται. Τέλος ξεκινάει άργα. Πατάει στα δάχτυλα

τῶν ποδαριῶν του. Φτάνει στ' ἀνοιγμα τῆς σκοτεινῆς Σπηλιῶς. Περνάει σαν σκία μέσα...

Ὁ Ταρζάν, ἡ Τζεϊν, ἡ Χουχού, κοιμῶνται βαθιά...

Ὁ Κραγιμπού σκύβει πάνω ἀπ' τὰ στήθεια τοῦ πατέρα του. Σηκώνει μὲ λύσσα τ' ἀστραφτερό μαχαίρι. Μουγγρίζει ἄγρια. Βραχνά :

— Θά πεθάνεις, σκύλε !... Ὁλοι πρέπει νά πεθάνετε !

Τὸ Ρομπὲρ δὲν πετάει αὐτὴ τὴ στιγμὴ. Μονάχα ὁ ἔλικας τῆς ράχης του γυρίζει. Ἐχει σταθεῖ ἀκίνητο στὸ κενό...

Ἡ Θυέλλα μουρμουρίζει :

— Ὁ Μπού Μπαχάν ἔχει ὑπνωτίσει τὸν Κραγιμπού. Τ' ἄμοιρο παιδί δὲν ἔχει πιά δική του θέληση. Κάνει ὅ,τι τὸ διατάζει ἐκεῖνος !..

Ὅμως ὁ Κεραυνὸς δὲν ἀφήνει νά χαθεῖ οὔτε ἓνα δευτερόλεπτο. Γυρίζει ἀμέσως στὴ συσκευή πού ἐξουδετερώνει κάθε ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια. Κάθε ἄλλη ἐπίδραση... Τὴ βάζει σὲ λειτουργία. Τὴ συνδέει μὲ τὸ μηχανήμα τῆς τηλεοράσεως. Κατευθύνει τὶς ἀόρατες μαγικὲς ἀκτῖνες τῆς πρὸς τὴ σπηλιά τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας.

Στὸ φωτεινὸ καντράν παρουσιάζεται ἀμέσως τ' ἀποτέλεσμα : Ὁ Κραγιμπού, ὅπως εἶδαμε, βρίσκεται σκυμμένος πάνω ἀπ' τὸν πατέρα του. Μὲ τὸ μαχαίρι σηκωμένο ψηλά. Ἐτοιμος νά τὸ καρφώσει στὴν καρδιά του...

Καὶ νά : Τὴν ἴδια στιγμὴ οἱ ἀκτῖνες τῆς συσκευῆς τοῦ Κεραυνοῦ, τὸν λευτερώνουν ἀπ' τὴ σατανικὴ ἐπίδραση τοῦ Μπού — Μπαχάν... Τὸ πρόσωπο τοῦ

παιδιοῦ παύει νά ναι ἄγριο. Σκληρό... Τὸ γλυκὸ φῶς τῆς καλωσύνης ξαχύνεται πάλι πάνω σ' αὐτό. Πετάει πέρα τὸ μαχαίρι. Σκύβει στὸν κοιμισμένο Ταρζάν. Τὸν φιλάει μ' ἀνείπωτὴ ἀγάπη στὸ μέτωπο. Ψιθυρίζει :

— Θεέ μου !.. Τί ἔγκλημα ζητοῦσα νά κάνω ; Τὸν Πατέρα μου ἤθελα νά σκοτώσω ; !

Ὅμως τ' ἄμοιρο Παιδί δὲν προφταίνει νά τελειώσει τὰ λόγια του. Τρομαχτικὸς σκελετωμένος γίγαντας παρουσιάζεται ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιά. Χώνει μὲς ἀπ' τ' ἀνοιγμά της τὸ χέρι του. Ἀρπάζει τὸν Κραγιμπού. Τὸν βγάζει ἔξω. Οὐρλιάζει ἄγρια :

— Εἰμαι ὁ Μπού Μπαχάν ὁ Ἀρχοντας τοῦ τρόμου ! Τοῦ Χάρου ὁ Νικητὴς ! Θά κάνεις πάντοτε αὐτὸ πού Ἐγὼ θά σὲ διατάξω !

Ταυτόχρονα, ἀπ' τ' ἀνοιγμα τῆς τεράστιας νεκροκεφαλῆς του φυσοῦν τὸ παιδί. Ὁ Κραγιμπού γίνεται στὴ στιγμὴ ἀόρατος. Ἐξαφανίζεται. Τὸ ἴδιο κι' ὁ φοβερός σκελετωμένος γίγαντας. Χάνεται κι' αὐτὸς σάν μαῦρο σύννεφο πού τὸ φυσοῦν ἀέρας.

ΑΛΛΗΛΟΣΠΑΡΑΓΜΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Θυέλλα δὲν βλέπουν κανένα πιά στὴν τηλεόραση. Οὔτε τὸν Κραγιμπού, οὔτε τὸν Μπού Μπαχάν.

Ἀμέσως ξαναβάζουν σὲ κίνηση τὸ Ρομπὲρ. Φτάνουν σὲ λίγο πάνω ἀπ' τὴν περιοχὴ τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας. Προσγειώνονται ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιά.

Ὁ Ταρζάν, ἡ Τζεϊν κι' ἡ Χουχού, ἀκοῦνε τὸν τρομερὸ θό-

ρυβο τοῦ ἀεροσκάφους. Ευπνᾶνε τρομαγμένοι ! Πετιῶνται ὀρθοί. Βγαίνουν ἔξω.

Οἱ δυὸ Νέοι τοὺς ἐξηγοῦν ἀπὸ ποιά μεγάλη συμφορά γλύτωσαν πρὶν λίγες στιγμές. Τοὺς μιᾶνε ἀκόμα καὶ γιὰ ὅλα τὰ μυστηριώδη περιστατικά τοῦ Λονδίνου. Γιὰ τὸ θάνατο καὶ τὴ νεκράνάσταση τοῦ Κραγιαμπού (*).

“Ὅλοι μαζί τώρα, βγάζουν ἓνα συμπέρασμα : Ὁ Μπού Μπαχάν, ὁ Ἀρχοντίας τοῦ τρόμου κι’ ὁ νικητὴς τοῦ Χόρου, ἔχει πάρει ἀπόφαση νὰ τοὺς ἐξοντώσει ! Νὰ κατακτήσει αὐτοὺς τὴν ἀπέραντη κι’ ἀγρία Ζούγκλα !

Τὴν ἴδια στιγμή ψηλά, στὸ σκοτεινὸ οὐρανὸ τῆς νύχτας ταξιδεύει ὁ ἀόρατος Μπού Μπαχάν. Στὰ σκελετωμένα χέρια του κρατᾷ τὸ γιὸ τοῦ Ταρζάν. Ἀόρατον κι’ ἐκεῖνον.

“Ἄν μπορούσαμε νὰ πετάξουμε κι’ ἐμεῖς κοντά, θ’ ἀκούγαμε τὸ μυστηριώδη γίγαντα νὰ λέει στὸν Κραγιαμπού :

— Κρατάω στὰ χέρια μου τὰ μεγαλύτερα μυστικά τῆς Ὑλῆς καὶ τοῦ Πνεύματος ! Μπορῶ νὰ κάνω ὅ,τι θέλω, φτάνει μονάχα νὰ τὸ θελήσω !

“Ὁ Γιὸς τοῦ Ταρζάν ρωτᾷ με φρίκη :

— Μὰ τί εἶσαι λοιπὸν ; Ἀνθρώπος ζωντανός, γιὰ Στοιχειό ;

“Ὁ Μπού Μπαχάν μουγγρίζει :

— Οὔτε Ἀνθρώπος, οὔτε

Στοιχειό ! Εἶμαι ὁ βουκόλακας τοῦ Διαβόλου. Τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ τοῦ Κακοῦ.

Μένει λίγες στιγμές σιωπηλός. Τέλος συνεχίζει :

— Ἐσὲν διάλεξα βοηθό. *Εσύ θὰ ἐκτελεῖς κάθε μου θέληση !

“Ὁ Κραγιαμπού ρωτᾷ πάλι :

— Εἰπες πὼς εἶσαι παντοδύναμος ! Τί χρειάζεσαι λοιπὸν ἐμένα ; Γιατί με σέρνεις μαζί σου ;

Τὸ σκελετωμένο ἀνθρωπόμορφο Τέρας, ἀποκρίνεται με τὴν ἴδια τρομαχτικὴ φωνή :

— Ὅλα μπορῶ νὰ τὰ κάνω : Μόνο τὰ δικὰ μου χέρια δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ βᾶψω σιὸ αἷμα ! Ἄν γίνει ποτὲ αὐτό, θὰ χάσω με μιὰς κάθε δύνομη ! Κάθε ζωὴ ! Τὸ κουφάρι μου θὰ ξαναγυρίσει στὸν ταφο πού τὸ ξέρασε.

Μουρμουρίζει σιγὰ τώρα :

— Θέλω νὰ ἐξαφανίσω κάθε ζωὴ ἀπ’ τὴ Ζούγκλα ! Θέλω νὰ γίνει ἡ Νεκρὴ Χώρα πού θὰ στήσω τὸν τρομερὸ θρόνο μου ! Ἄπ’ ἐδῶ θὰ καταστρέψω τὴ ζωὴ καὶ στὸν ἄλλο Κόσμο. Τ’ ὄνειρό μου εἶναι νὰ κάνω τὴ Γῆ ἓνα ἀψιχο κουφάρι ! Ἐνα σάπιο πτώμα πού θὰ περιστρέφεται σὰν βουκόλακας γύρω ἀπ’ τὸν ἥλιο. Πού θὰ πλημμυρίσει τ’ Ἀπειρο με τὴν ἀσκήμια καὶ τὴ δυσωδία του !

“Ὁ ἀόρατος Μπού Μπαχάν ἐξακολουθεῖ νὰ πετάει ψηλὰ στὸ σκοτεινὸ οὐρανὸ τῆς νύχτας. Ξαφνικά ἡ φόρα του κόβεται. Ἀρχίζει νὰ χαμηλώνει. Προσγειώνεται σὲ μιὰ βαθιὰ τρομαχτικὴ χαράδρα. Πλάι στὸν τεράστιο Πύραυλο τοῦ Κράουνς,

(*) Διέβαζε προηγουμένο τεύχος ἀρ. 41 «Η ΠΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ».

Φυσάει τρεις φορές πόλι τὸν Κραγιαμπού. Τ' ἄσφατο παιδί παρουσιάζεται δολυώντανο μπροστα του. Ταυτόχρονα κι' ὁ ἴδιος γίνεται δρατὸς. Τοῦ ἐξηγεῖ :

— Ὁ Κράουζ δὲν ζῇ πιά ! Τὸ σατανικό του μηχανήμα ἀνῆκει τώρα σ' ἐμένα ! Μέσα σ' αὐτὸ θὰ στήσω τὸ λ'νμέρι μου. Ἀπ' ἐδῶ θὰ παρακολουθήσω τὸν ἀλληλοσπαραγμὸ πού θ' ἀρχίσει στὴ Ζούγκλα !

ΕΝΑΣ ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Πολὺ πρωτὶ. Μόλις ἔχει ἀρχίσει νὰ χαράζει.

Ἄς ξεδιπλώσουμε, γιὰ μιὰ φορά ἀκόμα, τ' ἀκουραστὰ φτερά τῆς φαντασίας μας. Ἄς πετάξουμε γιὰ λίγο στὴν περὶφηρη ἑλληνικὴ καρφί... Ἐκεῖ στὸ θεόρατο βουνὸ μὲ τ' ἄσπρα καὶ γαλάζια βράχια !

Ὁ Γκαουρ, ἡ Ἰαταμπού κι' ὁ Ποκοπίκο ἔχουν ὑπνῆσει. Σιγανοκουβεντιάσουν.

Ξαφνικά στὰ βράχια τῆς κορφῆς παρουσιάζεται λαχανιασμένος ὁ Κραγιαμπού.

Μὲ μάτια τρομαγμένα. Μὲ φωνὴ πού πνίγεται στὸ λαρύγγι, τοὺς ἐξηγεῖ :

— Ἦρθε νὰ σὰς εἰδοποιήσω ! Κάτι τρομερὸ πρόκειται νὰ συμβεῖ. Χθὲς τῇ νύχτα κρυφάκουσα τὸν Πατέρα καὶ τὴ Μητέρα μου. Μιλοῦσαν γιὰ σὰς. Ἐχουν πάρει τὴν ἀπόφαση νὰ σὰς δολοφονήσουν. Θὰ σὰς προσφέρουν φροῦτα μὲ θανατερὸ φαρμάκι.

Ὁ Ποκοπίκο ἀναστενάζει :

— Ἀμάν, ἀδερφέ μου ! Φίνα κἀνὼ τοῦ λόγου μου πού δὲν μασσῶ βιταμίνες. Ἀμέε !

Ὁ Γκαουρ κυττάζει παρᾶξενά

τὸν Κραγιαμπού. Τοῦ λέει σὲ τόνο ψυχρὸ :

— Πήγαινε, παιδί μου ! Ὁ Πατέρας κι' ἡ Μητέρα σου εἶναι φίλοι μας. Ποτὲ δὲν θὰ μπορούσαν νὰ κάνουν ἓνα τέτοιο ἔγκλημα. Μὰ κι' ἂν ἀκόμα τοὺς ἀκουσες νὰ λένε κάτι τέτοιο, δὲν ἔπρεπε νὰ ρθεῖς νὰ μᾶς τὸ πεις. Χάσον λοιπὸν ἀπ' τὰ μάτια μου ! Προδότης τῶν γονιῶν σου, ἦρθες νὰ γίνεις ;

Ὁ Κραγιαμπού γυρίζει σὰν ὑπνωτισμένος. Ἀρχίζει νὰ κατεβαίνει τὰ βράχια τοῦ βουνοῦ.

Ὁ Ποκοπίκο κάνει λίγα γρήγορα βήματα. Σκύβει ἀπ' τὸ μεγάλο βράχο. Τοῦ φωνάζει :

— Οὐ νὰ μοῦ χαθεῖς, ἀμπλαούμπλα ! Βρὲ δὲν ἔρχεσαι νὰ τρῖψεις τὸ σβέγκο σου στὴ... χατζάρα μου, λέω ἐγώ !

Ὅμως τὰ μεγάλα κομικὰ μάτια τοῦ Νάνου γουρλώνουν ξαφνικά. Φωνάζει :

— Κραγιαμπούουου ! Ἐ, Κραγιαμπούουου !..

Γυρίζει ἀμέσως τὸ κεφάλι του πρὸς τὸ μέρος τοῦ Γκαουρ :

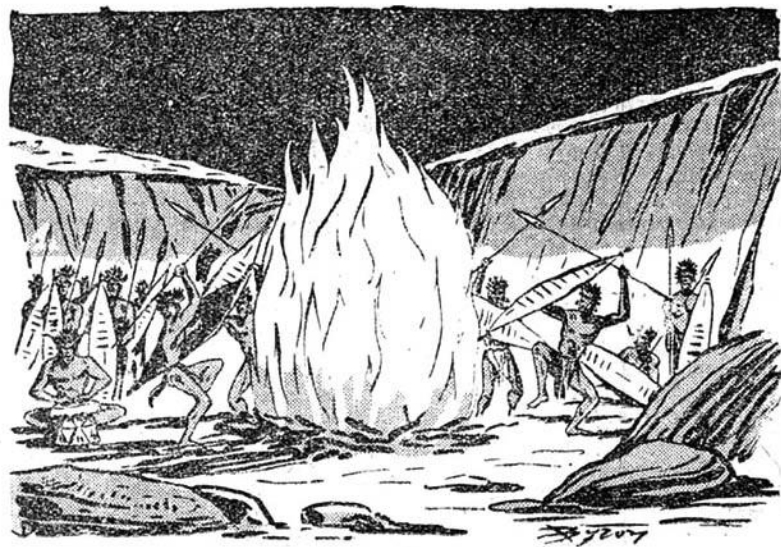
— Χάθηκε, ἀδερφέ μου !.. Δὲν φαίνεται πουθενά !.. Θέλεις νὰ γλύστρησε ; Θέλεις νᾶσκασε κάτω σὰν κορπούζι ;

Ὁ μελαψὸς Γίγαντας κι' ἡ συντρόφισσά του, δὲν χάνουν στιγμή. Ὅσο μπορούν πιὸ γρήγορα κατεβαίνουν τὰ βράχια. Ταυτόχρονα φωνάζουν κι' αὐτοί :

— Κραγιαμπούουου !.. Κραγιαμπούουου !..

Εἶναι βέβαιοι πῶς ὁ Γιὸς τοῦ Ταρζάν παραπάτησε. Γκεμμοταχίστηκε στὸ τρομαχτικὸ βάραθρο ..

Ὁ Ποκοπίκο τοὺς ἀκολουθεῖ.

Οι Καννίδαλοι έχουν γιορτή. Χορεύουν με τὰ τὰμ—τὰμ γύρω από τεράστια φωτιά.

Καθώς κατεβαίνει, μοιρολογάει τὸ χαμένο παλικάρι :

— Ἀγ. Κραγιαμποῦφο μου τ' ἦταν αὐτὸ ποῦπαθες !.. Τώρα ποῦ θὰ βρῶ... κουταλάκι νὰ σὲ μαζέψω ἀπὸ κάτω !..

Σὲ λίγο φτάνουν κι' οἱ τρεῖς στοὺς πρόποδες. Ψάχνουν παντοῦ .. Ξαναφωνάζουν... Τίποτα!.. Ὁ Γ'ὸς τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας δὲν βρίσκεται πουνθενά. Οὔτε ζωντανός, οὔτε σκοτωμένος !..

Ὁ Γκαούρ γυρίζει ὅτην Ταταμπού :

— Πρέπει νὰ φύγουμε ἀμέσως... Νὰ τρέξουμε σὴν Σπηλιὰ τοῦ Ταρζάν...

Ὁ Νᾶνος ξύνει σκεπτικὸς τὴν κεφάλι του. Μουρμουρίζει :

— Ὅχι, βρὲ παιδιά... Ἀς περιμένουμε λιγάκι... Τὸ φταίξιμο εἶναι δικό μας...

Ἡ Ταταμπού εἶναι περιεργή. Ρωτάει :

— ΓΙΑΤΙ ΠΟΚΟΠΙΚΟ ;

Τῆς ἀποκρίνεται σοβαρά :

— Κατεβήκαμε πολὺ γρήγορα ἀπ' τὸ βουνό... Ὁ φουκαρὰς ὁ Κραγιαμποῦφος δὲν ἔχει προλάβει ἀκόμα νὰ... πέσει ! Μὲ ἀντιλήβεσαι ;

Παίρνουν τώρα ὅλοι τὸ μονοπάτι πρὸς τὴ Δύση. Τρέχουν νὰ φτάσουν σὴν περιοχή τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας...

Τὴν ἴδια στιγμή στὴ σπηλιά τοῦ Ταρζάν παραξένη σκηνή διαδραματίζεται :

Ὁ Κραγιαμποῦ παρουσιάζεται μπροστά στὸν Πατέρα καὶ τὴ Μητέρα του. Στὸν Κεραυνὸ καὶ στὴ Θύελλα. Τὰ μάτια του ὀρθάνοιχτα... Τὸ πρόσωπό του τρομαγμένο. Ἀρχίζει νὰ τοὺς λέει :

— Φυλαχτεῖτε ἀπ' τὸν Γκαοῦρ καὶ τὴν Ταταμπού... Ἐχ' ὅσον πάρει ἀπάφαση νὰ σᾶς δολοφονήσουν...

Ὁ Κεραυνὸς γνέφει στὴ συντροφισσά του. Ἐκείνη τρέχει στὸ Ρομπότ πού βρίσκεται ἀπ' ἔξω. Βάζει σὲ κίνηση μὴ μικρὴ συσκευή. Ἐκείνη πού ἐξουδετερώνει τὸν ἡλεκτρισμὸ καὶ κάθε ἄλλη δύναμη κι' ἐπιδρασεύει...

Καὶ τὸ θάμμα γίνεται στὴ στιγμή : Ὁ Κραγιαμποῦ συνέρχεται σὰν ἀπὸ κάποιον ἐφιάλτη. Ξεφρονίζει μὲ τρόμο καὶ φρίκη :

— Σῶστε με !.. Ὁ Μπού Μπαχὰν μὲ κρατᾷ στὰ νύχια του !..

Ὁ Κεραυνὸς ἀρπάζει στὰ γερά του μπράτσα τὸ Παιδί. Τὸ βγάζει ἔξω ἀπ' τὴ Σπηλιά. Τὸ φέρνει μέσα στὸ Ρομπότ. Τὸ βάζει νὰ πλαγιάσει κάπου...

Ὁ Γιὸς τοῦ Ταρζάν φαίνεται ἀφάνταστα κουρασμένος. Γρήγορα ἀποκοιμῆται. Πέφτει σὲ βαθὺ λήθαργο...

Στὸ μεταξὺ ἔχουν φτάσει στὸ Ρομπότ, ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας κι' ἡ Συντροφισσά του. Τελευταία κι' ἡ Χουχού.

Ὁ Κεραυνὸς τοὺς ἐξηγεῖ :

— Τὸ καλύτερο ποῦχομε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ φύγουμε ἀμέσως ἀπ' τὴ Ζούγκλα. Νὰ γυρί-

σουμε τὸν Κραγιαμποῦ στὸ Λογδίνο. Νὰ τὸν κλείσουμε ἐσωτερικὸ σ' ἓνα ἀπ' τὰ πιδ αὐστηρὰ Κολλέγια... Νὰ μὴ τοῦ ἐπιτρέψουν τοτὲ τὴν ἐξοδὸ.. Πρέπει ὁ μυστηριώδης Μπού Μπαχὰν νὰ χάσει τὰ ἴχνη του...

Ὁ Ταρζάν κι' ἡ Τζέιν συμφωνοῦν... Οἱ δυὸ Νέοι ἐτοιμάζονται νὰ ξεκινήσουν...

Ἡ μελιστάλαχτη πυγμαία τοὺς θερμοπαράκαλᾷ :

— Καλὲ πάριε με κι' ἐμένα ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας ! Θὰ ξετρολλαθοῦνε οἱ Λόρδοι ! Τυγχάνω μούρλια πού κακοψόφο νάχω !..

Σὲ λίγες στιγμὲς τὸ Ρομπότ εἶναι ἔτοιμο. Ὁ Κεραυνὸς τὸ βάζει σὲ κίνηση. Ἐκσφενδονίζεται ψηλὰ στὸν οὐρανό. Παίρνει κατεύθυνση κατὰ τὸ βορρῆα. Φεύγει γιὰ τὴ μακρυνὴ Ἀγγλία...

Ἡ Χουχού στραβομουτσονιάζει. Ἐχεῖ γίνει ἔξω φρενῶν πού δὲν τὴν πῆραν μαζί τους. Μουρμουρίζει :

— Πφ.. Χορὰ στὴ σακαράκα ! Καὶ νὰ μὲ περικαλοῦσαν δὲν ἔμπαινα μέσα ! Ἄμα θέλω νὰ πάω στὴν Ἀγγλία. ἔχω δικό μου πετούμενο Ἄς εἶναι καλὰ ὁ Καθαροαιμάκος τοῦ Ποζοπίκο. Τὸν καβαλλῶ καὶ παγαίνω ! Μὲ συγχωρεῖτε κιδῶς !

Ὁ Ταρζάν κι' ἡ Τζέιν κάθονται σὲ δυὸ πέτρες ἔξω ἀπ' τὴ Σπηλιά. Μελαγχολικοί, κακόκεφοι, συλλογισμένοι...

Ἡ Χουχού πασχίζει νὰ τοὺς διασκεδάσει :

— Καλὲ ἀφέντες μου, τὴ σήμερις ἡμέρα θὰ σᾶς κάνω μιὰ μεγάλη ἐξομολογησια ! Θὰ μάθετε κάτι πού οὔτε κἂν τὸ ἔχετε ἀποψιαστεῖ : Τυγχάνω ἐ-

ρωτευμένη, ή καφερή ! 'Ηγαπῶ
τόν .. Ποποπίκο ! Μὲ συγχωρεῖτε
κιδίας ! Καλὸ παιδί καὶ μὲ τέχ-
νη στὰ χέρια του : Κυνηγὸς ἀ-
γρίων κοινίκλων, σοῦ λέει ὁ ἄλ-
λος ! 'Επαγγελμα πολὺ... προσω-
πιδοφόρον !

Σταματᾷ γιὰ λίγο. Συνεχίζει
μὲ μεγαλύτερον ἐνθουσιασμό :

— Λέγαμε νὰ παντρευτοῦμε
ἐφέτος τὸν Μάϊον. Πλὴν ὁμως ἡ
στέφανος ἀνεβλήθη δι' ὀλίγας ἡ-
μέρας. Καθότι τὸ ἔχουν ὡς
γρυσουδιά, ἐπειδὴς τὸ ἔτος τυγ-
χάνει... δύσπεπτον ! Μὲ συγχω-
ρεῖτε κιδίας !

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας
κι' ἡ Συντροφισσά του, οὔτε τὴν
προσεχουν, οὔτε τὴν ἀκούνε !..
Βρίσκονται βυθισμένοι σὲ μαύ-
ρους συλλογισμοὺς. Ὁ μυστηρι-
ώδης Μπὺ Μπαχάν ἔχει ἀπορ-
ροφησὶ καθε τοῦ σκεψῆ !..

Ἡ κοντόχοντρη «Μαύρη Γό-
ησσα» θυμῶναι :

— Καλὲ μπράβο ἀναθροφή !..
"Ἡ ἐγὼ σὰς μιλάω, ἡ τὰ καπού-
λια τοῦ Καθαρόαιμου, ἐν καὶ τὸ
ἀπτό ! Μὲ ξανασυγχωρεῖτε κι'
ὅλας !..

Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΗ

Ἐκεῖνη τὴν στιγμὴν, ἀνθρώ-
πινο ποδοβολητὸ ἀκούγεται.
Ταυτόχρονα κι' ἡ φωνὴ τοῦ Πο-
ποπίκο :

— Γεῖά χαρά σας, μάγκες ἄ-
σφαχτοι !

Ὁ Γκαοὺρ κι' ἡ Ταταμποὺ
χαιρετᾶνε τοὺς φίλους τοὺς.
Κάθονται κι' αὐτοὶ σὲ δυὸ πέ-
τρες ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιά...

Ἡ πυγμαία ρίχνει ξαχαρένια
ματιὰ στὸ Νᾶνο :

— Καλὲ τοῦ λόγου μου δὲν

μὲ χαιρετᾷς ;

Ὁ Ποποπίκο εἶναι πρόθυμος.
Ξεφωνίζει μ' ἐνθουσιασμό :

— Γεῖά σου κι' ἐσένα «Μαύ-
ρη γλυκοπατάτα» !

Ἡ Χουχοὺ κολλάει ἀνοιχτὴ
τὴν παλάμη της στὴ μούρη του :

— Κλάφφφ !

Ὁ Δυσθεόρατος "Αντρακλας
ἀναστενάζει :

— Ἀμάν, ἀλεοφῆ μου, στράξ :
Σάν νὰ κλατάρησε... Ζέππελιν
ἔκανε !

Κάνει νὰ τραβήξῃ τὴ χατζά-
ρα του, "Ὅμως ἀμέσως μετανοι-
ώνει. Μουρμουρίζει μεγαλό-
καρδα :

— Χαλάλι σου κι' αὐτὴ !..
Δὲν πειράζει... Ζῆσε μέχρι... νε-
ωτέρας διαταγῆς !.. Ὁλέ !

Ὁ Γκαοὺρ κι' ἡ Ταταμποὺ
δὲν λένε τίποτα γιὰ τὴν ἐπί-
σκεψιν τοῦ Κρηγιαμποῦ στὸ βου-
νό τους. Ρωτᾶνε μονάχα ποὺ
βρίσκειται τὸ Παιδί

Ὁ Ταρξάν κι' ἡ Τζεῖν τοὺς
λένε πὼς ἔφυγαν μὲ τὸν Κε-
ραυνὸ καὶ τὴ Θυέλλα γιὰ τὴν
Ἀγγλία.

Οἱ τέσσερες σύντροφοι μιᾶνε
ἀκόμα καὶ γιὰ τὸν μυστηριώδη
καὶ παντοδύναμο Μπὺ Μπαχάν.
Καταστρώνουν σχέδια πὼς νὰ
τὸν χτυπήσουν. Πὼς νὰ τὸν δι-
ώξουν μακριὰ ἀπ' τὴν πολοβα-
σανισμένη Ζούγκλα τοὺς ..

Ὅμως εἶναι πρωτὶ. Κανένας
δὲν ἔχει βάλει ἀκόμα τίποτα
στὸ στόμα του...

Ἡ Τζεῖν σηκώνεται. Φέρνει
στὸ σύντροφό της ἓνα κοψίδι
ψητὸ ξαρκάδι. Στὸν Γκαοὺρ καὶ
στὴν Ταταμπού, φρέσκους γλυ-
κόχυμους καρπούς...

‘Ο Ποκοπίκο ρωτάει σιγά τῇ Χουχού :

— Δὲν μοῦ λές, μωρὴ Μαιμζελ... Ζαρκαδιά ξηγηθήκατε χθὲς τὸ ἐσπέρας ;

— Ναί, χρυσό μου !.. Θέλεις νὰ σοῦ φέρω κανα μπουντάκι ;

‘Ο νάνος ξερογλύφεται προ-καταβολικά :

— ‘Οχι. Προτιμῶ... φτεροῦγα!

‘Ο Γκαοῦρ παίρνει ἓνα ἀγριο μῆλο. Τὸ φέρνει στὸ στόμα του. Κάνει νὰ τὸ δαγκώσει.

‘Η Ταταμποῦ δὲν σκουντάει. Ψιθυρίζει πολὺ σιγά :

— Μή... Περίμενε λίγο... Ξεχνῶς τὶ μᾶς εἶπε ὁ Κραγιαμποῦ ; Τοῦ παίρνει ἀπ’ τὸ χέρι τὸ μῆλο.

Πάνω στὰ γύρω θεόρατα δέντρα τρελλοπαίζουν καὶ στριγγλίζουν χαρούμενα ὁμέτρητα μαῖμουδάκια. ‘Η μελαψὴ γυναῖκα τοὺς δείχνει τὸν καρπὸ πού πῆρε ἀπ’ τὸ σύντροφό της. Τὰ φωνάζει :

— Γκλί... γκλί !.. Γκλί... γκλί !..

‘Ενας χαριτωμένος πύθηνος πέφτει ἀπ’ τὰ κλαδιά. Τρέχει πηδηχτὸς κοντά της. ‘Η Ταταμποῦ τοῦ δίνει τ’ ἀγριόμῆλο. Τὸ μαῖμουδάκι στορογγυλοκάθεται μπροστὰ στὰ πόδια της. ‘Αρχίζει νὰ τὸ τρώει...

‘Αλίμονο !.. Πρὶν προφτάσει νὰ φάει τὸ μισό, βγάζει ξαφνικὸ σπαραχτικὸ στρίγγλισμα. Κουλουριάζεται κάτω... Γιά λίγες στιγμὲς σπαρατάρει καὶ χτυπιέται. ‘Αφροὶ ἄσπροι βγοίνουν ἀπ’ τίς ἄκρες τῶν χειλιῶν του.

Τέλος ἀνασηκώνει τὸ κεφάλάκι του. Κυττάζει τοὺς ἀμέτρητους συντρόφους τοῦ πού χορο-

πηδᾶνε χαρούμενοι πάνω στὰ κλαδιά... Τὰ κόκκινα πονεμένα μάτια του βουρκώνουν. ‘Ανοίγει τὸ στόμα του. Βγάζει ἓνα θλιβερό ξεφωνητό. Σὰν νὰ θέλει νὰ χαιρετήσῃ τῇ Ζωῇ... Ξερνυχάει !..

‘Ο Ταρζάν κι’ ἡ Τζεϊν κυττάζουν χαμένα τ’ ἀκίνητο κι’ ἀφιλοκουνφοῦ τοῦ πύθηνου.

‘Η πανώρια ‘Ελληνίδα ἔχει πεταχτεῖ ὀρθή. Κυττάζει τοὺς δύο συντρόφους. Τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια της πετοῦν ἀστοραπὲς ὀργῆς ! Μονγγρίζει σὰν λαβωμένη τигρη :

— Κακοῦργοι ! ‘Εχετε σταλάξει θανατερό φαρμάκι μέσα στοὺς καρπούς πού μᾶς δώσατε !.. Καλὰ μᾶς τόπε ὁ Κραγιαμποῦ. Μὰ ἐμεῖς δὲν τὸ πιστέψαμε !.. ‘Αν ἄφηνᾷ τὸν Γκαοῦρ νὰ φάει τὸ μῆλο σας, τί θὰ γινότανε ;

Δίνει τὴν ἀπάντησιν ὁ Ποκοπίκο :

— Μακαρίτης, μετὰ συνχωρήσεως !..

‘Ο Ταρζάν κι’ ἡ Τζεϊν δὲν βγάζουν λέξη. Λὲς κι’ ἡ φρίκη πού νοιώθουν, ἔχει φράξει τὰ λαρύγγια τους.

‘Η Χουχού ἀναστενάζει :

— Καλὰ πού δὲν τόφαγα ἐγὼ !.. Χιλιάδες γαμπροὶ θ’ ἀποκτονοῦσαν ἐπὶ τοῦ τάφου μου !..

‘Η Ταταμποῦ καὶ ἄλλο πάει νὰ πεῖ. ‘Ομως ὁ θρυλικὸς Γκαοῦρ, ὁ ὑπέροχος ‘Ελληνας γίγαντας, ἔχει πεταχτεῖ ὀρθός. Εἶν’ ἑτοιμὸς νὰ χυθεῖ πάνω στὴ σύντροφισσά του. Νά τῇ σπαράξῃ γιὰ τὸ ἐγκλημα πού ἔκανε. Οὐρλιάζει ἀγρία :

— Κατιά ψυχή!.. Τί σουφταιξε τὸ ἀθῶο αὐτὸ ζῶο; Γιατί τὸ σκότωσες;

Ἡ Χουγὸν κουνάει τὸ κεφάλι. Ψιθυρίζει στὸ Νάνο:

— Καλὲ δὲν λέει κι' εὐχαριστῶ σὴ γυναίκα ποὺ τὸν γλύτωσε ἀπ' τοῦ Χάρου τοὺς ὁδόντας; Τὰ ρέστα τῆς ζητάει δηλαδή, ποὺ κακοχρόνο νάχει! Μὲ συγχωρεῖτε κιόλας!

Ὁ Ποκοπίκο μονιμουρίζει:

— Ἀδερφέ μου Μαντράχαλε, βούλωστο! Ἡ.. καλωσυνοβλακεία σου, φτάνει μέχρις ἀηδίας!..

Ἡ πανώρια Ἑλληνίδα κυττάζει παράξενα τὸ μελαψὸ γίγαντα. Τὸν Ἑλληνα μὲ τὸ ὑπέροχο ψυχικὸ μεγαλεῖο:

— Τρελλάθηκες Γκαοῦρ; Τὴ μαίμου θὰ κυττάξουμε τώρα; Τὴ δική σου ζωὴ δὲν τὴ λογαριάζεις;

Ἐκεῖνος δὲν τῆς ἀποκρίνεται. Ἔχει καρφώσει πονεμένη τὴ ματιά του πάνω στὸ νεκρὸ πύθιο. Τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια του ἔχουν βουρκώσει..

Ἀμέσως συνέχεται. Σηκώνει περηφανα τὸ κεφάλι του. Κυττάζει τὴ Τρεῖν

— Θέλησες νὰ μὲ δολοφονήσεις, Ἀρχόντισσα τῆς Ζούγκλας!.. Δὲν ξέρω, οὔτε μ' ἐνδιαφέρει νὰ μαθῶ γιατί τὸ κανες αὐτό... Μπορεῖ νάχεις δίκιο. Μπορεῖ κι' ἀδικο!.. Ἐνὰ μονάχα θέλω νὰ μοῦ πεῖς: Γιατί ἀφοῦ ἤξερες πὺς μέσα στὸ μῆλο εἶχες σταλάξει θανατερὸ φαρμάκι, ἀφησες τ' ἀθῶο ζωντανὸ νὰ τὸ φάει! Πὺς βάστηξε ἡ καρδιά σου; Τόσο κακοῦργα εἶσαι λοιπόν;

Ἡ Τρεῖν ἐξακολουθεῖ νὰ κυττάζει χαμένα γύρω της. Πότε

Ὁ Γκαοῦρ κι' ἡ Ταταμποῦ μένουν γιὰ λίγο ἀμίλητοι. Βαθεῖα συλλογισμένοι.

τὸ πῶμα τῆς μαίμου. Πότε τὸ Σύντροφό της. Πότε τὴν Ταταμποῦ. Πότε τὸν ἐξαγριωμένο μελαψὸ γίγαντα.

Ἡ ἄμοιρη δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγήσει πὺς τὰ φρούτα ποὺ τοὺς πρόσφερε, βρέθηκε νάχουν φαρμάκι!..

Ποῦ νὰ φανταστεῖ, ἡ δισυχομένη, πὺς ὁ μυστηριώδης κι' ἀόρατος Μοῦ Μπαχάν εἶχε φαρμακώσει τοὺς καρπούς. Αὐτὸς ποῦστελε ὑπνωτισμένο τὸν Κραγιαμποῦ στὴν κορφὴ τοῦ βραχῶδικο βουνοῦ, αὐτὸς ὁ ἴδος ἦρθε κρυφὰ καὶ στάλαξε στὰ φρούτα τὸ φαρμάκι. Σκο-

πός του είναι νά βάλει σ' ἔχθρα τούς δυὸ γίγαντες. Νά ρίξει τὴ Ζούγκλα δόλοκληρη σ' ἀλλοσπαραγμὸ κι' ἀλλήλοεξόντωσιν !..

Καὶ δὲν ἄργεῖ νὰ τὸ πετύχει. Ὁ Ἀρχὼντας τῆς Ζούγκλας θυμώνει. Τὰ προσβλητικὰ λόγια πού λέει ὁ Γκαούρ στὴ λευκὴ Συντρόφισσά του, τὸν ἀναστατώνουν. Περήφανος κι' ἀτρόμητος καθὼς εἶναι, φωνάζει ἄγρια στὸ μελαψὸ γίγαντα. Ὁ θυμὸς ἔχει θολώσει τὸ λογικὸ του. Δὲν ξέρει τί λέει :

— Δειλὲ καὶ τιποτένιε Ἕλληνα ! Σὲ μιὰ γυναῖκα λοιπὸν θέλεις νὰ δείξεις τὴν παλικαριά σου ; Χάσου γογγύρα ἀπ' τὰ μάτια μου !.. Μὴ ζητᾷς νὰ βῶπω τὸ μαχαίρι μου στὸ βρωμερὸ σου αἷμα !..

Ὁ Ποκοπίκο σκουντάει τὴ Χουχού :

— Μαυζέλ, ζωὴ σὰ λόγου μας !.. Οἱ Μαντράχαλοι θὰ χορέψουνε... σάμπα ! Τό λοιπὸν ἀμόλα μελάνι πρὶν μᾶς κάνουνε φτυουμπώλ !

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἀκούγεται βαριὰ κι' ἄγρια ἡ φωνὴ τοῦ Γκαούρ :

— Ἀνάιε Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας !.. Δεν θὰ μὲ πείραζε νά βρίζες ἐμένα Καὶ νὰ μὲ χτυποῦσες ἀκόμα ! Καὶ νὰ μὲ σκότωνες !.. Ὅμως ἔβρισες τὴν Πατρίδα μου Τὴν ἄννα κι' ἀθάνατη Ἑλλάδα ! Πᾶρε λοιπὸν τὰ λόγια σου πίσω... Ποτέ δὲν ἔκανα κακὸ ! Κι' ὅταν ἀκόμα κινδύνευε ἡ ζωὴ μου ! Μὰ τὴ φορὰ αὐτὴ πρόκειται γιὰ τὴν τιμὴ τῆς Πατρίδας μου ! Θὰ πεθάνεις Ταρζάν !..

Ὁ ὑπέροχος Ἕλληνας κάνει νὰ χυθεῖ πάνω στον Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας. Ἡ Ταταμπού τὸν ἀγκαλιάζει γιὰ νὰ τὸν συγκρατήσῃ... Ὁ τρομερὸς Τυρζαν μ' ἓνα πῆδημα βρίσκεται κοντά. Ἡ σιδερένια γροθιά του σπάζει μὲ βουὴ τὸν ἄερα Περφει βαριὰ στὸ πρόσωπο τοῦ Γκαούρ...

Ὁ μελαψὸς γίγαντας βγάζει πνευμένο βογγητό. Τὸ πρόσωπό του γεμίζει αἵματα. Γιά λίγες στιγμὲς κλονίζεται. Κινδυνεύει νὰ πέσει...

Ὅμως γογγύρα συνέρχεται. Σπρώχνει τὴν Ταταμπού. Λευτερώνει τὰ χέρια του... Σφίγγει μ' ἀφάνταστη λύσσα τὴν ἀτσάλενια γροθιά του. Τρομαχτικὸ χτύπημα δίνει στὸ πρόσωπο τοῦ Ταρζάν !..

Τὸ ἴδιο πονεμένο βογγητό βγαίνει κι' ἀπ' τὰ στήθεα τοῦ λευκοῦ Γίγαντα. Τὸ πρόσωπό του δόλοκληρὸ γίνεται μιὰ κόκκινη ματωμένη πλῆγη... Τὸ ἴδιο ὅπως καὶ τοῦ Γκαούρ !

Ὁ Ἀρχὼντας τῆς Ζούγκλας παρὰ λίγο νὰ σωριαστεῖ κάτω. Μὲ μεγάλη δυσκολία καταφέρνει νὰ συγκρατηθεῖ...

Οἱ δυὸ γίγαντες πιάνονται τώρα σὰ χέρια. Παλεύουν καὶ χτυπῶνται σὺν μανιασμένα θεορὰ !..

Ταυτόχρονα κι' οἱ δυὸ Συντρόφισσες τούς κάνουν τὸ ἴδιο. Ἀρπάζοντας ἀπ' τὰ μιλλιά. Ἡ μιὰ ζητάει νὰ σπαράξῃ τὴν ἄλλη. Μὲ νύχια καὶ δόντια !..

Ὁ Ποκοπίκο ἐνθουσιάζεται !

— Ἀνάν, ἀδερφέ μου ! Ἡ... σάμπα ὀρχισε !..

Ἡ Χουχού ἔχει χρυσὴ καρδιά στὸ βάθος. Χωρὶς καθόλου νὰ λογαριάσει τὸν κίνδυνον χώνεται

ἀνάμεσα στοὺς δυὸ μανιασμένους γίγαντες. Ζητάει νὰ τοὺς χωρίσει :

— Καλὲ γιὰ σταθεῖτε, σὰς περικαλῶ !.. Διὰτὶ χαστουκεύεσθε στὰ καλὰ τοῦ καθουμένου !

Ὁ Νάνος τραβάει τὴ θρυλικὴ σκουριασμένη χατζάρα του. Ξεφωνίζει :

— Νὰ μοῦ ξήσεις Μαιζελάρα μου ! Τοῦ λόνου σου βόλεψε τ' Ἀγόρια !.. Ἐγὼ θὰ χωρίσω τὰ Κορίτσια !..

Μ' ἓνα πήδημα βρίσκεται στὸ μέρος ποὺ παλεύουν οἱ δυὸ γυναῖκες. Τεντώνει τὸ σπιθαμιαῖο παραστημά του. Φωνάζει μὲ σηκωμένη τὴ χατζάρα :

— Πίσω πλάσματα θηλυπρεπῆ καὶ τρυφερώδη !.. Πίσω καὶ σὰς ἔφαγα !..

Ἐκείνη τῇ στιγμῇ ἡ Τζέιν καταφέρνει μὲ μιὰ τριζλοποδιά, νὰ ρίξει τὴν Ταταμπού. Ἀμέσως ἀρπάζει τὸν Ποκοπίκο ἀπ' τὴ χατζάρα. Τὸν χτυπᾷ κάτω σὰν χαπαδόκι.

Ὁ Νάνος στριγγίλιζε τώρα σπαραχτικά :

— Βαστάτε με βρέε !.. Βαστάτε με νὰ μὴ τὴ... σπάξω !

Ο ΓΚΑΟΥΡ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ

Ἡ ἄμοιρη Χουχού τσαλαπατιέται ἀνάμεσα στοὺς δυὸ γιγαντώσωμους "Ἀνδρες ! Μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια, ἡ ἄμοιρη, τοὺς θερμοπααρακαλεῖ :

— Καλὲ μὴ σκοτωνόσατε !.. Ἔσεῖς εἴσατε ἀδέρφια !.. Στὶς φλέβες σας τρέχει τὸ ἴδιο αἷμα ! Λυπηθεῖτε τὴ ζωὴ σας, ποὺ κακοψόφο νάχετε ! Μὲ συγχωρεῖτε κιόλας !

Τὰ λόγια τῆς Πυγμαίας συνεφέρνουν τὸν Γκαούρ. Θυμᾶται

τὸ αἷμα ποῦχε δώσει κάποτε γιὰ νὰ σώσει τὸν Ταρζάν...

Ἀμέσως παρατάει τὴ μάχη. Παίρνει τὴν Ταταμπού. Φεύγουν δειλοί... Τρέχουν γιὰ το βραχώδικο βουνό τους.

Ὁ Ταρζάν κι' ἡ Τζέιν τοὺς ἀκολουθοῦν. Τοὺς κυνηγᾶνε μὲ λύσσα... Ὅμως οἱ δυὸ μελαποὶ σύντροφοι τρέχουν πιδ γρήγορα ἀπ' αὐτοὺς. Χάνονται στὶς πυκνὲς φυλωσιές τῆς ἄγριας περιοχῆς.

Οἱ φτέρνες τοῦ ἄμοιρου Ποκοπίκο χτυπᾶνε στ' αὐτιά του. Τρέχει κι' αὐτὸς σὰν τρελλὸς νὰ φτάσει τοὺς φίλους του. Ξεφωνίζει :

— Κουράγιο Γκαουράκο καὶ τοὺς φάγαμε ! Σάν... λαγὸς σιφάδο τρέχεις, ἀδερφέ μου !

Ὁ μελαπὸς Γίγαντας καθὼς φεύγει, ἐξηγεῖ στὴ συντροφισσά του :

— Ἐκανα ἄσχημα νὰ χτυπηθῶ μὲ τὸν Ταρζάν... Στὶς φλέβες του τρέχει τὸ δικό μας αἷμα ! Τὸ αἷμα τὸ Ἑλληνικό !..

Ἡ Ταταμπού δὲν συμφωνεῖ :

— Ναί, Γκαούρ !.. Μὰ ξεχνᾷς πὺς πρόβαλε τὴν Πατρίδα μας ! Ἀξίζει λοιπὸν νὰ κυλάει στὶς φλέβες του τὸ ἅγιο αἷμα τῆς ἀθάνατης Φυλῆς μας ! Δὲν εἶναι χίλιες φορὲς καλύτερα νὰ τὸ σουφῆξει τὸ διψασμένο χῶμα τῆς Ζούγκλας ;

Ὁ περήφανος Ἕλληνας σταματᾷ. Μαζί του κι' ἡ Ταταμπού. Κι' ὁ Ποκοπίκο.

Τὰ μάτια τοῦ μελαποῦ Γίγαντα πετᾶνε ἀστραπὲς δρογῆς. Τὰ δόντια του τρίβουν ἀπαισία. Μουγγρίζει σὰν λαβωμένο λιοντάρι :

— Ναι!... ἔχεις δίκιο Ταταμπού!.. Ὁ Ταρζάν εἶναι ἀνάξιος νᾶει στίς φλίβες του αἷμα Ἑλληνικό!.. Θά τοῦ τὸ πάρω πίσω!.

Γυρίζει ἀμέσως. Τρέχει πάλι γιὰ τὴ Σπηλιά τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ ὄψη του εἶναι τρομαχτική. Μοιάζει μὲ Χάρο ποὺ ζητάει νὰ θερίσει ψυχές!..

Ἡ Ταταμπού τὸν ἀκολουθεῖ. Τρέχει κι' αὐτὴ μαζί του. Ἡ ψυχὴ τῆς διψάει γιὰ ἐκδίκηση!..

Ὁ Ποκοπίκο μένει στὴ θέση ποὺ βρίσκεται. Τοὺς κυττάζει νὰ ξεμακραινούν!.. Μουρμουρίζει βαριά:

— Αὐτὴ τὴ βολὰ κάντε καλὰ μαναχούλια σας!.. Ὡχ, ἀδελφεί! Γιατὶ νὰ χαλάω τὸν... αἰθέρα τῆς χατζάρας μου!..

Ὁ Γκαοῦρ κι' ἡ Ταταμπού, σφάνουν, γρήγορα πάλι στὴ σπηλιά τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας. Ὅμως οὔτε ὁ Ταρζάν, οὔτε ἡ Τζεῖν βρίσκονται ἐκεῖ. Μονάχα ἡ Χουχού. Τοὺς ὑποδέχεται ἀνήσυχη:

— Ὁ κύριος Τέτοιος κι' ἡ κυρὰ Μαντάμα δὲν ξαναγυρίσανε ἀκόμα... Καλὲς μπὰς καὶ τοὺς ἔσφαξε καθ' ὁδὸς τὸ... Ποκοπίκαί μου; Μὲ συγχωρεῖτε κιόλας!

Οἱ δυὸ μελαποὶ Σύντροφοι φεύγουν ἀπαγοητευμένοι..... Παίρνουν ξανά τὸ μονοπάτι τοῦ γυρισμοῦ.

Εἶναι πιά μεσημέρι σάν φτάνουν στὴν κορυφὴ τοῦ περὶφανοῦ βουνοῦ τους.. Ξαπλώνουν στὴ σκιὰ κάποιου βράχου. Θέλουν νὰ ξεποστᾶσουν.

Περνάει ἔτσι λίγη ὥρα... Ξα-

φνικά τρομαχτικός θόρυβος συνταράζει γῆ κι' οὐρανό. Λὲς καὶ πέφτουν μαζί χιλιάδες κεραυνοί.

Ὁ Γκαοῦρ κι' ἡ Ταταμπού γυρίζουν ἀνήσυχοι τὰ κεφάλια. Ἀντικρύζουν τὸν τεράστιο Πύραυλο τοῦ Κράουτ... Μὲ δούληπτη ταχύτητα διασχίζει τὸ κενό. Προχωρεῖ στὰ ὕψη σάν ρουκέττα.

Οἱ δυὸ Ἕλληνες πετιῶνται ὀρθοί. Βάζουν τίς παλάμες πάνω ἀπ' τὰ μάτια τους. Παρακολουθοῦν μὲ δέος τὸ τρομερὸ ἱπτάμενο μηχανήμα!..

Καὶ νά: Τὴν ἴδια σχεδὸν στιγμή, ἀπ' ἓνα στοργυλο παραθυράκι τοῦ Πύραυλου, ξεπεπιέται μικρὴ μαύρη μπάλλα... Ἀρχίζει νὰ πέφτει μὲ μεγάλῃ ταχύτητα... Ὅσο χαμηλώνει, τόσο γίνεται μεγαλειότερη. Τόσο φαίνεται πιὸ καθαρά!..

Τέλος, ὁ Γκαοῦρ κι' ἡ Ταταμπού βγάζουν, ταυτοχρόνα σχεδόν, τρομαγμένη φωνή:

— Ὁ Ποκοπίκο!..

Η ΓΙΟΧΑΝΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ

Ἄς παρακολουθήσουμε τώρα τὸν Ταρζάν καὶ τὴ Τζεῖν. Τοὺς εἶδαμε νὰ κληνηγᾶνε τοὺς μελαψοὺς Σύντροφους. Νὰ τοὺς χάνουν μέσα στίς πυκνὲς κι' ἀγριεὲς φυλλωσιές. Νὰ σταματοῦν γιὰ λίγο ἀναποφάσιστοι...

Τέλος, παίρνουν τὴν ἀπόφαση νὰ προχωρήσουν. Τραβᾶν στὸ βραχώδιο βουνό. Ἐκεῖ θὰ λογαριαστοῦν μὲ τοὺς δυὸ μισητοὺς Ἕλληνες...

Ἔτσι καὶ γίνεται.. Ὅμως στὰ μισὰ τοῦ δρόμου συναντᾶνε τὸν Ποκοπίκο. Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας τὸν ἀρπάζει ἀπ' τὸ

λαιμό. Τὸν σηκώνει ψηλά. Ρωτάει ἄγρια :

— Πέσ' μου, μαῦρο σκουλήκι !.. Κατὰ ποῦ τραβήξε ὁ ἄνανδρος Γκαούρ ; Ποῦ κρύφτηκε ὁ δειλὸς κακούργος ;

Ὁ Νάνος μουνγκρίζει μὲ βραχνή πνιγμένη φωνή :

— Πρῶτον, μὴ μὲ κρατᾷς ἀπ' τὸ λαιμό... Καθότι δὲν τυγχάνω... μπουκάλα !.. Δεύτερον..

Ὁ ἄμιορος πνίγεται. Δὲν μπορεῖ νὰ συνεχίσει..

Ὁ Ταρζάν ἀνοίγει τὴν παλάμη του. Ὁ Νάνος πέφτει κάτω σὺν στραμπουληγμένους σπουργίτης...

Τὸ φέροσιμο τοῦ μανιασμένου Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας τὸν ἔχει ἐξαγριώσει. Διψαίνει γιὰ ἐκδίκηση !..

Καὶ νά : Στὴν τετραπέρατη χοντρή κεφαλα του, δὲν ἀργεῖ νὰ κατέβει μιὰ ἰδέα.

Τὴ βάσει ἀμέσως σ' ἐφαρμογή : Κάνει τὸ φοβισμένο. Τον μισοκακόμοιο. Μουρμουρίζει :

— Τὸ καλὸ ποῦ σᾶς θέλω... Παγαίντε νὰ κρυφτεῖτε... Ὁ Γκαουράκος κι' ἡ Ταταμπούκα γυρίζουν στὰ χωριά τῶν ἰθαγενῶν. Κάνουν ἐπιστράτευση !.. Μαζεύουν τὸ ξυπόλητο τάγμα... Θὰ ρηθῶνε στὴ σηλιά σας. Θὰ τὰ κάνουμε γυαλιά-καρφιά !.

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας πιστεύει στὰ λόγια τοῦ Νάνου. Τὸν ρωτᾷ ἀκόμα :

— Κατὰ ποῦ τραβήξαν ;

Τοὺς δείχνει τὸ βορριά :

— Κατὰ 'κεῖ.. Τοὺς ἀκουσα νὰ λενε πὼς θὰ σᾶς ξεμπερδέψουνε. Πὼς ἄμα πέσετε στὰ χέρια τους θὰ σᾶς κάνουνε ψητούς στὴ σούβλα. Θὰ σᾶς σερ-

Οἱ δύο ἀτρόμητοι. "Ἕλληνες κυνῇ" γᾶνε μὲ λύσσα τοὺς μαύρους Κα' νίδαλους.

βίρουμε στοὺς Καννίβαλους μὲ... μουστάρδα !..

Ποιὸς τὸν προσέχει ὁμως !.. Ὁ Ταρζάν κι' ἡ Τζέιν ἔχουν κι' ὅλας ξεκινήσει. Τρέχουν ἀλαφιασμενοὶ κατὰ τὸ βορριά. Βιάζονται νὰ προλάβουν τὸν τρομερὸ Ἕλληνα. Πρὶν προφτάσει νὰ ξεσηκώσει τοὺς ἰθαγενεῖς...

Ὁ Ποκοπίκο τοὺς παρακολουθεῖ νὰ χάνωνται στὸ βάθος τῆς ἀπέραντης ἄγριας περιοχῆς. Παραμιλάει μονάχος :

— Ταρζανάκο μου, καλὰ νὰ πάθεις ! Ἐγὼ τὸ ἴδιο ἀγαπᾶω κι' ἐσένα, τὸ ἴδιο καὶ τὸν Γκα

οὐρ. Ὅμως ἔχω δίκιο πού σου
κάνω τὸ καπνόνι... Γιατί νά μ'
ἀρπάξεις ἀπ' τὸ λαιμό σάν ...
μουνκάλια μισοκαδιάρικη; ! Ἄ-
μέεε !

Ξαφνικά, γνώριμο φτερουγι-
σμα ἀκούει πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι
του. Εἶναι ὁ Πίξ ! Τὸ τετραπέ-
ρατο καὶ μεγαλόσωμο κοράκι
τοῦ Γκαούρ... Κραζει ἀνήσυχτα.
Τρομαγμένα!..

Ὁ Νάνος ἐνθουσιάζεται :

— Βρὲ καλῶς τὰ παιδιὰ!.. Τί
χαμπαρακία κύριε Πίξ; Τί κά-
νει ἡ κυρά Κοράκαινα;

Ὁ «Δυσθεόρατος Ἀγτρακλας»
δὲν προφταίνει νὰ τελειώσει τὰ
λόγια του. Ὁ Πίξ κάνει μιὰ ξα-
φνικὴ βουτιά. Τὸν ἀρπάζει στὰ
πόδια. Φτερουγίζει πάλι. Σηκώ-
νεται ψηλά. Πετάνει μὲ κατεύ-
θυνση πρὸς τὴν Ἀνατολή. Περ-
νάει πάνω ἀπ' τὴν κορφή τοῦ
θεοράτου Ἑλληνικοῦ βουνοῦ.
Προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος πού
βρίσκεται ἡ μεγάλη γαλαξία λί-
μνη...

Πρὶν φτάσουν ἐκεῖ, ἀρχί-
ζει νὰ χαμηλώνει. Κατεβάζει
τὸν Ποκοπικό σὲ μιὰ βαθιὰ κι'
ἄγρια χαράδρα. Τὸν ἀφήνει πλάϊ
στ' ἀναίσθητο χορμί μιᾶς μαυ-
ροφορεμένης γυναίκας..

Τὸ μεγάλο Μαῦρο Πουλί ἔχει
κάνει τὸ χρέος του. Φτερουγίζει
βιαστικό πάλι. Χάνεται ξανά στὸ
βάθος τ' ἀτέλειωτου οὐρανοῦ...

Τὰ μεγάλα κωμικά μάτια τοῦ
Νάνου γουρλώνουν ἀπὸ κατά-
πληξη. Ἡ ἀναίσθητη μαυροφο-
ρομένη Γυναίκα εἶναι ἡ ὑπέ-
ροχη καὶ πονετικιά Γιοχάνα...
Τὰ πόδια, τὰ χέρια τὸ πρόσωπο
καὶ τὰ κεφάλι της, καταματω-
μένα. Εἶναι φανερό πῶς πρὶν

ἀπὸ λίγο γλύστρησε ἀπ' τὰ χεί-
λια τῆς χαράδρας. Γκρεμοτσαλί-
στηξε κάτω...

Ὁ Ποκοπικό κυττάζει μὲ συ-
μπόνια τὴν τραυματισμένη κι'
ἀναίσθητη Ἱεραπόστολο. Μουρ-
μουρίζει :

— Βρὲ τὸ φουκαρὰ τὸν Πίξ.
Ἔκανε λάθος ! Μὲ πέρασε γιὰ...
Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν!..

Ἀμέσως ψάχνει γύρω στη χα-
ράδρα. Κάπου βρίσκει μιὰ μι-
κρὴ δροσερὴ πηγὴ. Κουβαλαίει
νερὸ μὲ τίς τεραστίες χούφτες
του. Πλένει τίς πληγὲς τῆς κα-
λόκαρδης Χριστιανῆς.

Ἔτσι μὲ τὰ πολλὰ καταφέρ-
νει νὰ τὴ συνεφέρει...

Ἡ Γιοχάνα ἀνοίγει ἀργὰ τὰ
μάτια της. Ἀντικυβύζει τὸ Νάνο.
Ψιθυρίζει :

— Δοξασμένο τ' ὄνομά σου.
Κύριε !

Ὁ Νάνος χαμογελάει μὲ με-
τριοφροσύνη :

Δεν βαρεῖσαι, κυρά Καντη-
λανάφτρα μου !.. Ξένοι εἴμαστε
νά μὲ λες Κύριε !.. Πέσ' με
Ποκοπικό νὰ γλυκαθεῖ τὸ χει-
λάκι σου !..

Ἡ ἅγια Γυναίκα ἀννησκώνε-
ται τώρα. Τὸν ἀγκαλιάζει μ' ἀ-
γάπη. Τὸν φιλεῖ μ' εὐγνωμο-
σύνη γιὰ τὴ σωτηρίά της.

Ὁ Ποκοπικό τῆς δίνει κου-
ράγιο :

— Φίλα ἐλεύθερα, ἀδερφοῦλα
μου !.. Ἀπὸ φιλιὰ ἀντέχω...
Ἡ Χουχού μ' ἔχει ρουφήξει
σάν σαλιγκάρη !..

Ἡ Γιοχάνα δὲν προσέχει τὰ
λόγια του. Βρίσκεται σ' ἔκστα-
ση. Ψιθυρίζει :

— Ὁ Πανάγαθος τέκνον μου!..

‘Ο Πανάγαθος σ’ ἔφερε ἐδῶ
γιά νά μέ σώσεις !..

‘Ο Νάνος παραξενεύεται. Ρω-
τάει περίεργος :

— ‘Αλήθεια, κυρά Καντηλα-
νάφτρα ; Τά Κοράκια στο χω-
ριό σας τά λέτε... Πανάγαθους ;

‘Η Γιοχάνα δέν καταλαβαίνει.
‘Ο Ποκοπίκο τῆς ἐξηγεῖ :

— ‘Εκεῖ τὸ λοιπὸν πού τὴν
εἶχα σκάσει στὸν Ταρζανάκο καὶ
τὸν ἔστειλα γιά κούμαρα, νᾶσου
κα’ ὁ λεγόμενος !.. Τὸν ὁποῖον
μέ μαγκώνει ἐπὶ τῶν ποδῶν
του καὶ εἰσπλέει ἐπὶ τῆς χαρά-
δρου !.. Κατόπιν μέ ἀκουμβεῖ
ἐνώπιόν σου ! Καὶ γιά νά μὴ
στά πολυλογῶ, ἀνοίγει ἀμέσως
τὶς φτερουγάρες του καὶ πάει
λέοντας !..

‘Η καλόκαρδη Χριστιανὴ ρω-
τάει :

— Ποῖος, τέκνον μου ;

— ‘Ο... «Πανάγαθος» βρ’ ἀ-
δερόφ !.. Τὸν ξέχασες κώλας Γι’
αὐτὸν δέν κουβεντιάζουμε τόση
ῥα ;

‘Η Γιοχάνα καὶ πάλι δέν κα-
ταλαβαίνει. ‘Ομως νοιώθει ἀμέ-
τρητη ἀγάπη γιά τὸ σωτήρα της.
Τὸν ἀγκαλιάζει πόλη. Τὸν ξα-
ναφιλάει μ’ εὐγνωμοσύνη

‘Ο Νάνος χάνει τὴν ὑπομο-
νὴ του :

— Μπα, σέ καλὸ σου, κυρά
τέτοια μου ! ‘Αν μᾶς δεῖ κανέ-
νας θά μᾶς... παραξήνησει ! Θέ-
λεις νά σέ σφάξω δηλαδή γιά
νά... σσβαρέψεις ;

‘Η Γιοχάνα σηκώνεται τώρα
μέ δυσκολία. Κούτσα - κούτσα
προχωρεῖ μαζί μέ τὸν Ποκοπίκο.
Ψάχνουν νά βροῦν πέρασμα. Νά
βγοῦν ἀπ’ τὴ φοιχτή χαράδρα...

Καὶ γά ; Πίσω ἀπὸ κάτι θεό-

ρατα βράχια, ἀντικρύζουν τὸν
τεράστιο Πύραυλο τοῦ Κορούζι !..

‘Ο Νάνος γενεφει στὴ Γιοχάνα
νά σταθεῖ ἐκεῖ πού βρίσκεται.
Νά μὴ βγάει τσιμουδιά !..

Αὐτὸς πατάει στὰ δάχτυλα
τῶν ποδαριῶν του. Προχωρεῖ
χωρὶς νά κάνει τὸν παραμικρὸ
θόρυβο !.. Φτάνει στὸ τεράστιο
σαιτανικὸ μηχανήμα... Κολλάει
τὴ μύτη του στὸ χοντρὸ κρύ-
σταλλο ἐνὸς στρογγυλοῦ παραθυ-
ριοῦ. Κρυφοκυττάζει μέσα..

‘Αλίμονο !.. Αὐτὸ π’ ἀντικρύ-
ζουν τὰ μάτια του, εἶναι τρομα-
χτικὸ ! ‘Απίστευτο. Ψιθυρίζει μέ
φρίκη καὶ δεὸς :

— ‘Εσύ εἶσαι λοιπὸν ὁ Μπου-
μπαχάνος ; Πολὺ σέ γουστᾶρω.
ἀδερόφ μου !..

‘Ο ἀνθρώπος πού βρίσκεται
μέσα στὸν Πύραυλο, ἀκούει ἀ-
νάλαφρο θόρυβο στὸ στρογγυλὸ
κρύσταλλο, Γυρίζει τὸ κεφάλι.
Τὰ βαθουλωμένα μάτια του ἀν-
τικρύζουν ἀνήσυχτα τὸ Νάνο.
Πετιέται ἀμέσως ὀρθός. ‘Ανοί-
γει τὴν πόρτα. Βγαίνει ἔξω...
‘Αρχίζει νά κυνηγᾷ τὸν Ποκο-
πίκο...

Εἶναι ὁ νεκρὸς Κορούζι. ‘Ο
βρυκόλακας τοῦ κακούργου ‘Ε-
πιστήμονα !.. Τὴ στιγμή αὐτὴ
βρίσκεται μέ τὴν πραγματικὴ
μορφὴ του. ‘Οχι πιά σὰν σκε-
λετωμένος γιγαντόσωμος καβαλ-
λάρης !..

‘Η ψυχὴ τοῦ ‘Ασθεόρατου
“Αντρακλα” ἔχει πάει στὴν Κού-
λουρη. Τρέχει καὶ κρύβεται πί-
σω ἀπ’ τὸ μαῦρο ῥάσο τῆς Γιο-
χάνας. Στριγγλίζει σπαραχτικά :

— Κούκουου !.. Κούκου-
ου !..

‘Εξηγεῖ στὴν ‘Ιεροπόστολο :

Ἡ πανώρια Ταιαμποῦ κατεβαίνει τὰ τρομαχτικά βράχια.

Ὁ Γκασούρι κι' ἡ συντροφισσά του φάχ-
νουν γιὰ τὸν χαμένο Κραγιαμποῦ.

Οἱ δύο Γίγαντες τῆς Ζούγκλας εἶναι
ἐτοιμοὶ νὰ πιαστοῦν στὰ χέρια.

Ἡ Τζέιν ἀρπάζει τὸν Ποκοπίκο ἀπ'
τῆ χατζάρα. Τον χτυπάει κάτω σὰν
χταπόδι.

Ὁ Ταρζάν παλεύει σὺν θηριῶ μετὰ μανιασμένα φίδια.

Ὁ Γκαρρ κι' ἡ Ταταμπού καταφέρνουν τὰ σωθῶν ἀπ' τοῦς μανιασμένους λύκους.

Ὁ ὑπέροχος Ἕλληνας δουτᾶει στὴ λίμνη. Κολυμπᾷ σὺν τρελλῶς.

Οἱ δύο μελαφοὶ σύντροφοι συνεφέρνουν γρήγορα τὸν μισοπνιγμένο Νάνο

— Δὲν εἶναι τίποτα, κυρά Καντηλανάφτρα μου ! Παίζουμε ... κρυφτο μὲ τὸν Κύριο !..

Ἡ Γιοχάνα μὲ τὴν πρώτη ματιά πού ρίχνει στὸν ἄγνωστο, καταλαβαίνει : Δὲν εἶναι ζωντανὸς ἄνθρωπος. Εἶναι ἕνας κολασμένος βρυκόλακας !..

Ἀμέσως βγάζει ἀπ' τὸν κόρφο της τὸ μεγάλο ξυλένιο Σταυρό. Τὸν προτείνει στὸ ζωντανὸ αὐτὸ πτώμα. Προχωρεῖ μὲ θάρρος κατὰ πάνω του. ψιθυρίζει κάποια πρῶσευχή :

— Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ !.. Προστάτευσον...

Ὁ βρυκόλακας τοῦ Κράουζ ὑποχωρεῖ τρομαγμένος. Τὰ βυθουλωμένα θολὰ μάτια του κυττάζουν μὲ δέος τὸ σύμβολο τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας !..

Ἡ Γιοχάνα προχωρεῖ ἀκλόνητη. Μὲ τὸ κεφάλι ψηλά. Μὲ τὸ Σταυρὸ στὸ χέρι.

Ὁ Ποκοπίκο πιασμένος ἀπ' τὸ πίσω μέρος τοῦ μαῖου ράσου της τὴν ἀκολουθεῖ. Κάθε τόσο τῆς δίνει κουράγιο :

— Ἀπάνω του, Γιοχανάρα μου κι' ἐγὼ εἰμ' ἐδῶ !. Μὴ φοβοῦ οὐδόλως ! Ἀμα δεῖς τὰ σκοῦρα, σφύρα μου γὰ τὸ βάλω στὰ... πόδια !

Ὁ νεκρὸς Κράουζ ὑποχωρεῖ κάμποσο ἀκόμα. Τέλος φτάνει στὸν Πύραυλο... Ἀπ' τὴν ἀνοικτὴ πόρτα πηδαίει μέσα... Μὰ δὲν προφταίνει νὰ τὴν κλείσει. Στ' ἀνοιγμά της παρουσιάζεται αἰεσῶς ἡ Χριστιανή. Μὲ τὸ Σταυρὸ στὸ χέρι τὸν καθηλώνει στὴ θέση πού βρίσκεται. Ἀνίκανο νὰ βλάψει. Νὰ κάνει κακό !

Στὸ κεφάλι τοῦ Ποκοπίκο,

κατεβαίνει μιὰ ἰδέα. Ψιθυρίζει στὴ Γιοχάνα :

— Κυράτα τον προσοχή, ἀδελφοῦλα μου. Θὰ ρθῶ ἐγὼ γὰ τὸν ναονίσω !..

Ἀμέσως ψάχνει στὰ γύρω δένδρα. Κοβεῖ μὲ τὴ χατζάρα του ἕνα μακρὺ γερὸ χορτόσχοινο. Ξαναγυρίζει κοντὰ στὸν Πύραυλο. Πηδαίει μέσα. Ἀρχίζει νὰ τὸ τυλῆγει στὸ μισολασπωμένο κορμὶ τοῦ βρυκόλακα. Ταυτόχρονα τὸν συμβουλεύει :

— Ἄν κάνεις πὸς κονιέσαι, κόνηκες, Μάγκα ! Θὰ σὲ ουσίησω μὲ τὴ ... χατζάρα μου !

Σὲ λίγες στιγμὲς ὁ βρυκόλακας βρίσκεται δεμένος χειροπόδαρος. Ὁ Νάνος τοῦ δίνει μιὰ σπρωξιά. Σωριάζεται κάτω στὸν Πύραυλο φαρδύς—πλατύς. Καρμὶ ἀντίσταση δὲν προσπαθεῖ νὰ φέρει... Ὁ ἱερὸς Σταυρὸς πού κρατᾶει στὸ χέρι τῆς ἡ Γιοχάνα, τὸν ἔχει καθηλώσει ἀκίνητο Ἀνίκανο γὰ κάθε τι !..

Ὁ Ποκοπίκο ἐτοιμάζεται νὰ κλείσει τὴ βαρεῖα σιδερένια πόρτα τοῦ Πύραυλου. Διώχνει τὴν ἁγία χριστιανὴ γυναῖκα :

— Τώρα ἄμε στὸ καλὸ, κυρά Τέτοια μου. Δὲν σὲ χρειάζομε τίποτε ἄλλο... Ἐγὼ κι' ὁ λεγάμενος θὰ κάνουμε καμμιὰ βολτίτσα, χάριν ἀναψυχίας !..

Ἡ Γιοχάνα τὸν εὐλογεῖ :

— Ὁ Θεὸς μαζί σου, τέκνον μου !

Ὁ Νάνος δὲν καταλαβαίνει ἀπὸ τέτοια. Τῆς ἀποκρίνεται μὲ σεβασμό :

— Εὐχαριστῶ, παρομοίως. Καὶ τοῦ χρόνον νάμαστε καλά.

Ἡ Ἅγια Γυναῖκα γυρίζει. Ἀπομακρύνεται ἀργά !

‘Ο Βρυκόλακας τοῦ Κράουζ, παύει τώρα ν’ ἀντικρύζει μπροστά του τὸ Σταυρό. Ἀρχίζει νὰ οὐρλιάζει ἀπαίσια ! Νὰ σπαράζει ! Νὰ χτυπιέται...

Τὸ χοντρὸ γερό χορτόσχοινο ποῦναι δεμένος, κοντεύει νὰ σπάσει... Ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή θὰ καταφέρει νὰ λευτερωθεῖ. Ὁ Ποκοπίκο θὰ βρεθεῖ σὲ πολὺ τραγικὴ θέση.

Εὐτυχῶς. Ἡ μελαψὴ Ἱεραπόστολος ἀκούει τὰ οὐρλιαχτὰ καὶ τὸ κακὸ ποῦ γίνεται. Ἀκούει καὶ τὸ Νᾶνο ποῦ τῆς φωνάζει :

— Ἐλα κυρὰ Καντηλανάφτρα νὰ τοῦ μιλήσεις !.. Ὁ μικρὸς ξανάρχισε τίς... ἀταξίες !

Μὲ γρήγορο βῆμα ξαναγυρίζει πίσω. Δίνει στὸν Ποκοπίκο τὸ Σταυρὸ Σαναφεύγει...

Ὁ Βρυκόλακας ἡσυχάζει πάλι. Κυττάζει μὲ τρόμο καὶ φόβον τὸ σύμβολο τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὁ Νᾶνος κρατᾷ τὸ Σταυρὸ ἀπειλητικὰ μπροστὰ στὸν αἰχμάλωτο. Τὸν φοβερίζει :

— Μὴ κουνηθεῖς, ἀδερφέ μου, γιατί θὰ στῇ.. μπουμπουνίσω !

Κλείνει τὴν πόρτα τοῦ τεράστιου Πύραυλου. Δοκιμάζει ἕναν ἕναν τοὺς μοχλοὺς καὶ τὰ ἡλεκτρικὰ κουμπιά... Κάποιο ἀπ’ αὐτὰ, βάζει σ’ ἐνέργεια τίς ἀτομικὲς ἐκρήξεις... Ὁ τρομερὸς Πύραυλος ἐκσφενδονίζεται στὸν οὐρανό...

Ὁ Ποκοπίκο ξεφωνίζει χαρούμενα :

— Ἀδερφέ μου Κράουζ, ἀπὸ μένα θὰ τόβρεις !...

ΣΤΗ ΦΩΤΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΝΝΙΒΑΛΩΝ

Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζεϊν, ὅπως εἶδαμε, πιστεύουν τὰ λόγια τοῦ Νάνου. Τρέχουν κατὰ τὸ βορριά.. Βιάζονται νὰ προλάβουν τὸν Γκαούρ. Νὰ μαζέψουν κι’ ἐκεῖνοι ἄγριους μαύρους πολεμιστές.

Ἀλίμονο ! Καθὼς τρέχουν, ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας δὲν πολυπροσέχει. Γκρεμίζεται σ’ ἕνα βαθὺ λάκκο. Εἶναι μὰ παλιὰ χορταριασμένη παγίδα γιὰ λιοντάρια Τρομαχτικὰ φίδια τώρα ζοῦνε μέσα σ’ αὐτήν.

Ἀμέσως, ὅλα μαζί, χύνονται πᾶνω στὸν Ταρζάν. Κουλουριάζονται στὰ πόδια του. Στὸ κορμί του...

Ὁ λευκὸς γίγαντας στιγμή δὲν δειλιάζει. Μὲ τ’ ἀστραφτερό μαχαίρι του χτυπάει στὰ κεφάλια τὰ τεράστια μαῦρα φίδια. Σὲ λίγες στιγμὲς καταφέρνει νὰ τὰ σκοτώσει ὅλα. Ἐξω, ἀπ’ τὴν παγίδα ἡ Τζεϊν ψάχνει στὰ γύρω δέντρα. Πουθενὰ δὲν βρίσκει ἕνα χορτόσχοινο. Ὁ Ταρζάν χωρὶς αὐτό, θᾶναι ἀδύνατο νὰ ξαναβγεῖ ἀπ’ τὴν παγίδα.

Ὅμως ὄχι. Ὁ δοξασμένος Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας εἶναι ἀφάνταστα ἐξυπνος. Τὸ μυαλό του γεννᾷ τίς πρὸ θαυματουργές ιδέες.

Καὶ νὰ : Φωνάζει μὲ κέφι στὴ Συντροφισσά του :

— Μὴ στεναχωριέσαι, Τζεϊν... Ἀφοῦ δὲν μπορεῖς νὰ βρεῖς χορτόσχοινο, θὰ βγῶ μὲ κάτι ἄλλο. Περίμενε καὶ θὰ δεῖς...

Ἀμέσως κάνει κάτι ἀπίστευτο ! Κάτι ἐξωφρενικό : Σκύβει

κάτω στὰ νεκρά κορμιά τῶν φιδιών. Δένει μὲ γεροῦς κόμπους τὸ ἓνα μὲ τ' ἄλλο...

Σὲ λίγες στιγμὲς εἶναι ἑτοιμο ἓνα μακρύ... φιδόσχοινο. Πετᾶει τὴ μιά του ἀκρὴ ἔξω ἀπ' τὴν παγίδα,

Ἡ Τζέϊν τὴν πιάνει μ' ἀηδία. Τὴ δένει στὸν κορμὸ τοῦ πιό κοντινοῦ δέντρου.

Ὁ Ταρζάν σακαρφαλώνει τώρα μ' εὐκολία. Βγαίνει ἐπάνω.. Πιάνει ἀπ' τὸ χέρι τὴν πανώρια Συντροφισσά του. Συνεχίζουν τὸ δρόμο τους.

Περνάει κάμπουση ὥρα. Στ' αὐτιά τους φτάνουν τώρα μακρυνοὶ ἤχοι τὰμ—τάμ. Στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα βλέπουν κι' ἀσπρο καπνὸ ..

Οἱ δύο Σύντροφοι βιάζοντο τὸ βῆμα τους. Ξέρουν πὼς κάπου κοντὰ βρισκεται τὸ μεγάλο χωριὸ μιᾶς ἀγορίας φυλῆς μαύρων πολεμιστῶν. Ὁ Ἀρχηγὸς τους Κοῦρ—Χαχά εἶναι ἀπ' τοὺς πιό πιστοὺς φίλους τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας...

Ὁ Ταρζάν κι' ἡ Τζέϊν φτάνουν γρήγορα ἐκεῖ. Ἡ φυλὴ τοῦ Κοῦρ—Χαχά ἔχει μιὰ μεγάλη θρησκευτικὴ γιορτή.

Ἄντρες καὶ γυναῖκες χοροπηδᾶνε γύρω ἀπὸ τεράστια φωτιά. Ἄλλοι δυνατοὶ κι' ἀτρόμητοι πολεμιστὰδες, μονομαχοῦν δυὸ—δυὸ μὲ κοντάρια, μπροστὰ στὸν πρωτόγονο ξυλένιο θρόνο τοῦ τοῦ Ἀρχηγοῦ τους...

Κάθε φορὰ πού ὁ ἓνας ἀπὸ δαύτους, σωριάζεται κάτω νεκρός, ὁ Κοῦρ—Χαχά, χαρίζει στὸν ἄλλον μιὰ ὀμορφὴ μαύρη σκλάβα.

Οἱ νικητὲς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τίς κάνουν ὅ,τι θέλουν. Μποροῦν νὰ τίς κρατήσουν γιὰ συντροφισσες... Μποροῦν ἂν εἶναι λαίμαργοι, νὰ τίς ψησουν καὶ νὰ τίς φανεῖν !..

Ὁ Φύλαρχος τῶν Καννίβαλων ὑποδέχεται μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμό τ' ἀρχοντικὸ ζευγάρι τῆς Ζούγκλας.

Ὁ Ταρζάν τοῦ ἐξηγεῖ τὸ λόγο πού τὸν ἔφρε ὡς ἐκεῖ :

— Μοῦ χρειάζονται γεροὶ κι' ἀτρόμητοι πολεμιστὲς. Ὁ Γκαοῦρ ἔχει γίνει ἀσπονδὸς ἐχθρὸς μου, θέλω νὰ πολιορκήσω τὸ βραχώδες βουνό του. Νὰ τὸν πιάσω ζωντανὸ στὰ χέρια μου.

Ὁ Κοῦρ—Χαχά δέχεται πρῶτον νὰ τὸν βοηθήσει. Διατάζει ἀμέσως νὰ πάψουν τὰ τὰμ—τάμ. Νὰ σταματήσουν ὁ χορὸς κι' οἱ μονομαχίες. Συγκεντρώνει τὰ καλύτερα παλικάρια του.

Ὁ Μάγος τῆς Φυλῆς θυμώνει γιὰ τὸ σταμάτημα τῆς θρησκευτικῆς γιορτῆς Φοβερίζει τὸν Ἀρχηγὸ πὼς θὰ τὸ πεῖ τὴ νύχτα στὸ Θεὸ Κράουμπα. Γιὰ νὰ τὸν τιμωρήσει σκληρά.

Ὁ Κοῦρ—Χαχά πιστεύει στὰ λόγια του. Γιὰ νὰ μὴ συμβοῦν ὅλ' αὐτὰ, φωνάζει τὸ Μάγο κοντὰ. Τραβάει ἀπ' τὴ ζώνη τὸ μαχαίρι. Τὸ καρφώνει στὴν καρδιά του.

Ὁ παντοδύναμος ἀντιπρόσωπος τοῦ θεοῦ Κράουμπα σωριάζεται κάτω νεκρός. Ὁ Φύλαρχος καυχᾶται :

— Χό, χό, χό !.. Ἄν μπορεῖς τώρα, πῆναινε τὴ νύχτα νὰ τὸ μαρτυρήσεις στὸ Θεό !..

Σὲ λίγο ὅλα εἶναι ἑτοιμα. Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας κι' ἡ

Συντρόφισσά του, ξεκινάνε για τὸ περὶφανο Ἑλληνικὸ βουνό. Πίσω τοὺς ἀκολουθοῦν σαράντα γεροὶ κι' ἀτρόμητοι ἀραπάδες.

ΣΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΩΝ ΛΥΚΩΝ

Ἀφήσαμε τὸν Γκαούρ καὶ τὴν Ταταμπού πάνω στὴν κορφὴ τους. Κυττάζουν κατάπληκτοι τὸν τεράστιο Πύραυλο π' ἀνεβαίνει στὸν οὐρανό. Βλέπουν ἀπ' τὸ στρογγυλὸ του παραθυράκι νὰ πέφτει ὁ Ποκοπίκο.

Οἱ ἄμοιροι τάχουν χάσει. Δὲν μποροῦν νὰ φανταστοῦν τί ἔχει γίνει...

Ἄς πετάξουμε ἐμεῖς μὲ τὰ φερά τῆς φαντασίας μας. Ἄς πᾶμε νὰ παρακολουθήσουμε τὰ γεγονότα ἀπὸ κο τὰ.

Ὁ Πύραυλος μὲ τὸ βρυκόλακα καὶ τὸ Νᾶνο ἐκσφενδονίζεται στὸν οὐρανό. Ὁ Ποκοπίκο ἀφήνει τὸ σταυρὸ πλάϊ στὸν Κράουζ. Τοῦ βγάξει ἓνα δεκάρικο λόγο :

— Ἀδερφέ μου Μπουμπαχάνε, αἰωνία σου ἡ μνήμη !.. Καὶ βρυκόλακας πού γίνηκες, δὲν γλυτώνεις τώρα... Ἐγὼ θὰ πηδήσω ἔξω ἀπ' τὴν καταραμένη αὐτὴ βουκόλα σου !.. Ἄν μ' ἀρπάξει ὁ Πιζ στὸν ἄερα, σῶθηκα... Ἀλλοιῶς θὰ σκάσω κάτω. Θὰ γίνω λαγάνι !.. Ὅμως θὰ ψοφήσω εὐτυχής ! Θὰ ψοφήσω εὐτυχής, λέγω, καθότι θά'χω καθάρσει τὸν Κόσμο καὶ τὸ Ντουνιά ἀπ' τὴ βρώμα σου !.. Ἐσὺ θὰ συνεχίσεις τὸ ταξιδάκι μὲ τὸν Μπύραυλο. Μογάχα ὁ διάβολος ἔξερει σὲ πὺλ μακρυνὸ ἀστέρι θὰ γκρεμοτοσκιастεῖς. Γιὰ νὰ ξεράσεις γιὰ δευτέρη φορὰ

Ἡ πανθρία Ἀρχόντισσα τῆς Ζούγκλας μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι ἐμποδίζει τοὺς Ἀραπάδες νὰ ἵποχωρήσουν.

τὴν κολασμένη ψυχάρα σου ! Ἀλεβρουάρ τὸ λοιπὸν Μάγκα καὶ μὲ συγχωρᾶς πού δὲν σ' ἔσφαξα !

Ὁ Νᾶνος ἀνοίγει ἀμέσως ἓνα ἀπ' τὰ στρογγυλά παραθυράκια τοῦ Πύραυλου. Πηδαίει ἔξω. Πέφτει στὸ κενό...

Ὁ ἄμοιρος Ποκοπίκο αὐτὴ τὴ στιγμή εἶναι ἓνας μεγάλος ἥρωας !.. Ἐχει θυσιάσει τὴ ζωὴ του γιὰ νὰ σώσει τὴ Ζούγκλα κι' ὅλο τὸν Κόσμο ἀπ' τὸν μεγαλύτερο κακούργο πού γεννήθηκε ποτὲ στὸν Πλανήτη μας !..

Εὐτυχῶς ! Τὸ μεγυλῶσιμο κο-

ράκι, ὁ Πίκ, βλέπει ἀπὸ μακριὰ τὸ Νάνο νὰ πέφτει... Φτερουγίζει μὲ γρηγοράδα ἀστραπῆς! Φτάνει κοντὰ του.

Ἄλμονο! Καθὼς κάνει νὰ τὸν πιάσει, ἡ δεξιὰ φτερούγα του χτυπάει μὲ δύναμη πάνω στὴ θρυλικὴ σκουριασμένη χατζάρα τοῦ Ποκοπίκο. Τραυματίζεται. Ματώνει!..

Τὸ ἄμοιρο Πουλὶ κράζει πονεμένα Δυσκολεύεται τώρα πολὺ νὰ κρατιέται στὸν ἀέρα μὲ μιὰ μονάχα φτερούγα. Ὅμως κάνει ὅ,τι μπορεῖ. Δὲν θέλει ν' ἀφήσει τὸ φίλο του νὰ χαθεῖ...

Καὶ νά: Μὲ μεγάλες προσπάθειες καταφέρνει νὰ τὸν ἀρπάξει στὰ πόδια...

Σὲ μικρὴ ἀπόσταση φαντάζον κατ' ὄψιν τὴν ἡσυχὰ νερὰ τῆς Γαλάζιας Λίμνης...

Ὁ τετραπέρατος Πίκ καταλαβαίνει τι πρέπει νὰ κάνει... Τὸ αἷμα καὶ κοιλὸ πέταγμα του, δὲν μπορεῖ νὰ τὸν κρατήσῃ σταθερὰ στὸ κενό. Καὶ μάλιστα μὲ τὸ βάρος τοῦ κορμιοῦ πού σηκώνει...

Ὁ Ποκοπίκο δὲν χάνει τὸ κέφι του. Τὸν ρωτᾷ:

— Πῶς τρικλύξεις ἔτσι, βρε Πίκ; Μεθυμένος εἶσαι ἀδερφέ μου;

Τὸ Μαῦρο Πουλὶ ὅλο καὶ χαμηλώνει. Πέφτει ἀργά... Ὅμως καθὼς πέφτει, φροντίζει νὰ προχωρεῖ πρὸς τὴ Λίμνη. Νὰ κοντοζυγώνει τὰ νερὰ της...

Ὡσπου κάποτε, αὐτὸ πού ζητάει, γίνεται. Μ' ἀφάνταστες δυσκολίες φτάνει τέλος πάνω ἀπ' τὴν ὑγρὴ ἐπιφάνεια...

Αὐτὸ ἦταν! Παρατάει ἡσυχά τὴν χατζάρα τοῦ Ποκοπίκο:

— Μπλούμ!

Ὁ Νάνος βρίσκεται χωρὶς νὰ τὸ θέλει μέσα στὰ νερὰ!..

Ὁ Πίκ, μὲ σπασμένη τὴ φτερούγα, προχωρεῖ ἀκόμα. Χάνεται πίσω ἀπ' τὶς κορφές τῶν γιγαντόσωμων δέντρων τῆς ἀπεραντῆς Ζούγκλας!..

Ὁ Γκαοῦρ κι' ἡ Ταταμπού τὰ παρακολουθοῦν ὅλα αὐτὰ ἀπ' τὴν ψηλὴ θέσῃ πού βρίσκονται. Ἡ ἀπόσταση δὲν εἶναι καὶ τόσο μεγάλη...

Στὸ μεταξὺ ὁ Πύραυλος ἔχει χαθεῖ στ' ἀτέλειωτο βάθος τοῦ οὐρανοῦ. Χωρὶς νὰ χάσουν στιγμή κατεβαίνουν ἀμέσως ἀπὸ τὸ πῶς μέρος τοῦ βουνοῦ τους. Τρέχουν ἀλαφιασμένοι. Φτάνουν γρήγορα στὴν ὄχθη τῆς Γαλάζιας Λίμνης. Βλέπουν τὸν Νάνο νὰ χαροπαλεύει στὰ νερὰ. Λίγο ἀκόμα καὶ θὰ βουλιάξει. Θὰ πνιγεῖ...

Ὁ Γκαοῦρ κάνει μιὰ ὑπέροχη θεαματικὴ βουτιά. Σχίζει τὰ νερὰ σὰν δελφίνι. Φτάνει κοντὰ στὸν Ποκοπίκο. Τὸν ἀρπάζει μὲ τὸνα χέρι. Μὲ τ' ἄλλο κολυμπάει πρὸς τὴν ὄχθη... Ὁ ἄμοιρος Νάνος βρίσκεται σὲ κακὰ χάλια. Ἐχεῖ ρουφήξει πολὺ νερό νερό. Ἡ ψυχὴ του ἔτοιμη νὰ βγεῖ...

Ὁ μελαψὸς γίγαντας μουρμουρίζει:

— Πῶς τόπαθες αὐτό; Ἀφοῦ ἐσύ ξέρεις κολύμπι...

Ὁ Ποκοπίκο ψιθυρίζει πνιγμένα:

— Δὲν μπορούσα νὰ σταθῶ στὸν ἀφρό. Μὲ βούλιαξε ἡ... χατζάρα!..

‘Ο Γκασούρ θυμώνει :
— Βλάκα ! Καί δέν τήν πε-
τοῦσες ἀπό πάνω σου ; Δέν λο-
γάριωσες καθόλου τή ζωή σου ;
‘Ο Νάνος ψιθυρίζει τώρα ἀ-
κόμα πιό ξεψυχισμένα :

— Χωρίς τή χατζάρα, τί νά
τήν κάνω τή ζωή μου !
Καί γφρνει λιπόθυμος !

‘Ο μελαψός ‘Ελληνας τόν
βγάξει τώρα στήν ὄχθη. Μαζί
μέ τήν Ταταμπού καταφέρνουν
νά τόν συνεφέρουν...

Παίρνουν ὅλοι μαζί, τὸ δρόμο
τοῦ γυρισμοῦ...

‘Ετσι φτάνουν γρήγορα στοῦ
πίσω μέρος τοῦ βουνοῦ τους.

Καί νά : Οὐρλιαχτά λύκων
φτάνουν στ’ αὐτιά τους. ‘Ενα
ὀλόκληρο κοπάδι ἀπ’ τὰ ἀπαί-
σια αὐτά ἀγρίμια, χύνεται πάνω
τους.

‘Ο Γκασούρ διώχνει ἀμέσως
τὸν Ποκαπίκο :

— ‘Ανέβα γρήγορα στήν κορ-
φή !... Πήγαινε νά ξαπλώσεις
στή σπηλιά . ‘Εμεῖς πρέπει νά
διώξουμε τοὺς λύκους.

‘Ο Νάνος παρ’ ὅλα τὰ χάλια
του, δέν τὸ βάζει κάτω :

— Γιατί νά τοὺς διώξετε ;
‘Αμα φύγουνε πῶς θά τοὺς
σφάξω ;

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ

‘Ο Γκασούρ κι’ ἡ Ταταμπού
χύνονται τώρα μέ λύσσα πάνω
στοὺς πεινασμένους λύκους.

Μέ ρόπαλο, ὁ ἕνας, μέ πέτρες
ἡ ἄλλη, τοὺς χτυπᾶνε ἀλύπητα !

‘Ετσι γρήγορα καταφέρνουν
νά σωθοῦν ἀπ’ τὰ δόντια τους.
Νά τοὺς κάνουν νά φύγουν τρο-
χαγμένοι.

‘Ομως καί πάλι οἱ δυο. Σύν-

‘Ο Γκασούρ, ἡ Ταταμπού κι’ ὁ Πο-
κοπίκο, παίρνουν τὸ δρόμο τοῦ γυ-
ρισμοῦ. Τραβᾶνε γιὰ τὸ θεόρατο
βουνό τους.

τροφοὶ δέν ἡσυχάζουν. Τοὺς
παίρνουν τὸ κατόπι. Τοὺς κυνη-
γᾶνε. . Θέλουν νά τοὺς διώξουν
μακριά. Νά φοβηθοῦν νά ξανα-
πατήσουν αὐτὴν τὴν περιοχὴ...

‘Ετσι χωρὶς νὰ τὸ καταλά-
βουν, κάνουν ὀλόκληρο τὸν κύ-
κλο τοῦ βραχίωδικοῦ βουνοῦ τους.
‘Ερχονται ἀπ’ τὸ μπροστινὸ μέ-
ρος ‘Απ’ τὴν πλαγιά του του
πού βλέπει πρὸς τὴ δύση.

Καί νά : Τὴν ἴδια στιγμή καμ-
μιὰ σαρανταριά Καννίβαλοι ξε-
πετάγονται ἀπ’ τοὺς γύρω θά-
μνους. Χύνονται μανιασμένοι.

πάνω στο μελαψό Γίγαντα και
τή συντροφισιά του!..

Ταυτόχρονα ακούγεται, πίσω
ἀπ' αὐτούς, ἡ τρομαχτική φωνή
τοῦ Ἀρχοῦτα τῆς Ζούγκλας:

— Δεῖλε κι' ἀνάνδρε Ἑλληναί!..
Ἐφτάσε ἡ στιγμή νά πεθάνεις!..
Ὁ Γκαοῦρ, μέ τήν πανώρια
κι' ἀτρόμητη συντροφισιά του,
δείχνονται κι' αὐτὴ τῇ φορᾷ ὑ-
πέροχοι!

Ὁ μελαψὸς γίγαντας δίνει τὸ
ρόπαλό του στὴν Ταταμπού. Αὐ-
τός, μονάχα μὲ τὶς ἀτσάλινες
γροθιές του, ἀντιμετωπίζει τὴν
ἐπιθεσὶ τῶν μαύρων Καννίβα-
λων...

Σὲ κάθε χτυπημά του, κι' ἔ-
νας ἀπ' αὐτοὺς σωριάζεται βα-
ρὺς κάτω!

Τὸ ἴδιο κι' ἡ πανώρια Ἑλλη-
νίδα. Μὲ τὸ ρόπαλο τοῦ συντρό-
φου της σκορπίζει τὸν ὕλεθρο
στοὺς ἀπαίσιους ἐπιδρομείς.

Ὅμως κι' ἐκεῖνοι δὲν μένουν
μὲ χέρια σταυρωμένα. Τὰ κον-
τάρια τους σχίζουν τὶς μελαψὲς
σάρκες τῶν δυὸ γενναίων συν-
τρόφων!..

Ὁ Ταρζάν κι' ἡ Τζέιν δὲν
παίρνουν μέρος στὴ μάχη καὶ
στὸ κακό ποὺ γίνεται...

Καὶ νά: Οἱ Καννίβαλοι χά-
νουν γρήγορα τὸ κουράγιο τους.
Δυὸ - τρεῖς κάνουν τὴν ἀρχὴ νά
ὑποχωρήσουν... Οἱ ἄλλοι τοὺς
ἀκολουθοῦν.

Ἡ Ἀρχόντισσα τῆς Ζούγκλας
βλέπει τὸ παιχνίδι νὰ χάνεται.
Τὰ γατίσια μάτια της πετᾶνε
πράσινες ἀστραπές. Τραβᾷ με
λύσσα τὸ πιστόλι. Πυροβολεῖ
στὸν ἀέρα. Θέλει νά ἐμπο-
δίσαι τὴν ὑπαχώρησή τους!..

Ἀλίμονο!.. Τίποτα δὲν κατα-
φέρνει. Ὁ πανικὸς ἔχει μετα-
δοθεῖ... Οἱ Καννίβαλοι τρέχουν
ἐλαφιασμένοι νά σώσουν τὰ μαύ-
ρα τομάρια τους...

Ὁ Γκαοῦρ κι' ἡ Ταταμπού
τοὺς κυνηγᾶνε...

Τέλος, κι' αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ Τζέιν,
χάνει τὸ κουράγιο. Βλέπει πῶς
ἡ θέση της εἶναι τώρα τραγική.
Τὸ βάζει κι' ἐκεῖνη στὰ πόδια.
Τρέχει νά σωθεῖ!..

Τώρα, μονάχα ὁ δοξασμένος
Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας, ἔχει
ἀπομείνει στὸ πεδίο τῆς μάχης.
Ἐχει τεντώσει τὸ περήφανο πα-
ράστημά του. Στέκει ἀκλόνητος
σὰν βράχος...

Ὁ θρυλικὸς Ἕλληνας Γίγαντας
διώχνει τὴ Συντροφισιά του.

— Ἀνέβα γρήγορα στὴν κορ-
φὴ τοῦ βουνοῦ μας, Ταταμπού!..
Ἐφτάσε ἡ στιγμή ποὺ ἐγὼ κι'
ὁ Ταρζάν θὰ λογαριαστοῦμε μιὰ
γὰ πάντα.

Ὁ ἀτρόμητος Ἀρχοντας τῆς
Ζούγκλας ἀκούει τὰ λόγια του.
Φωνάζει περήφανα:

Ἡ πανώρια Ἑλληνίδα ἀρχί-
ζει νὰ σκαρφαλώνει στὰ βράχια.
Χάνεται πρὸς τὴν κορφὴ τοῦ
θεόρατου βουνοῦ.

Ὁ Γκαοῦρ ξεκινάει τώρα...
Προχωρεῖ ἀργὰ πρὸς τὸ μέρος
ποὺ στέκει ἀγέρωχος ὁ Ταρζάν.
Στοματᾷ σ' ἓνα μονάχα βῆμα
ἀπόστασι ἀπ' αὐτόν...

Οἱ δυὸ γίγαντες κυττάζονται
ἄγρια. Σφίγγουν μὲ λύσσα τὶς
γροθιές τους...

Ἡ στιγμή εἶναι ἀφάντοστα
τραγική!..

ΤΕΛΟΣ

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΤΡΙΤΗ:

Κανένας δὲν πρέπει νὰ χάσει τὸ ἐξαιρετικὸ
τεῦχος ἀριθ. 43

Μὲ τὸν τίτλο:

Ο ΤΕΡΑΤΟΜΟΡΦΟΣ ΜΑΧΑΡΑΓΙΑΣ

Ἀπὸ τὸ τεῦχος αὐτὸ

ἀρχίζει ἐξοντωτικὸς ἀγὼνας μεταξύ τῶν δύο
θρυλικῶν ἡρώων τοῦ ἀναγνώσματός μας

ΓΚΑΟΥΡ ΚΑΙ ΤΑΡΖΑΝ

Οἱ δύο ὑπεράνθρωποι Γίγαντες τῆς Ζούγκλας
σὲ τρομαχτικὸ ἀλληλοσπαραγμὸ!

ΟΜΗΡΙΚΕΣ ΜΑΧΕΣ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΤΟΥ
ΔΟΞΑΣΜΕΝΟΥ ΑΡΧΟΝΤΑ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

ΤΑΡΖΑΝ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ ΤΟΥ ΘΡΥΛΙΚΟΥ
ΕΛΛΗΝΑ ΓΙΓΑΝΤΑ

ΓΚΑΟΥΡ

Ἀστυνομικὲς Περιπέτειες τοῦ ΚΕΡΑΥΝΟΥ
στὴ Νέα Ὑόρκη.

Μεγάλες ἐπιστημονικὲς ἀνακαλύψεις στὴ διάθεση
Φοβερῶν Κακοποιῶν.

Διαβάστε ὅλοι τὸ τεῦχος ἀριθ. 43

Ο ΤΕΡΑΤΟΜΟΡΦΟΣ ΜΑΧΑΡΑΓΙΑΣ

Εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα κείμενα ποὺ ἔχει γράψει
ὁ συγγραφέας μὲ τὴ μαγικὴ πέννα

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

«ΓΚΑΟΥΡ—ΤΑΡΖΑΝ»

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΟΧΗ

- 1) Μονομαχία Γκαούρ - Ταρζάν
- 2) Ο Φτερωτός Βρυοδάκας
- 3) Το Μαγικό Φίλτρο
- 4) Ο Λόκος με τί: Κόμπας
- 5) Το Τέρας των Τερμάτων
- 6) Η Μάχη με το Χάρο
- 7) Ο Στιγαιώμενος Βράχος
- 8) Η Χώρα των Νεκρών
- 9) Το Όριο της Καταιγίδας
- 10) Η Φοιή των Φαντασμάτων
- 11) Ο Θεός της Χοροτικής Φοιτιάς
- 12) Η Φοιή του Σκορπού
- 13) Ο Σμιλετός του Αόρατου
- 14) Το Στοιχείο της Φοιτιάς
- 15) Η Ματωμένη Βροχή
- 16) Το Φάντασμα της Σερπύλλας
- 17) Γοργίλα με Φτερά
- 18) Το Φύλο του Μόγαν
- 19) Το Τέρας της Λίμνης
- 20) Ο Χάρος των Τρελλών
- 21) Το Θεοδί της Καταπακτής
- 22) Το Μυστικό του Στοιχειού
- 23) Οι Φωτιές των Νεκρών
- 24) Το Βόδια του Τρόμου
- 25) Ο Γνώς του Κεραντού
- 26) Η Όξινη του Βρυοδάκα
- 27) Τα Αποσπασμένα Φύλλα
- 28) Ο Μόγος με τα Τέρατα
- 29) Ο Κολασμένος Γίγαντας
- 30) Στην Κοιλιά του Κροκόδειλου
- 31) Ο Τρομαρτός Κτηνάνθρωπος
- 32) Η Πρώτη Νεκροκεφαλή
- 33) Το Ταμπού των Κακοήγων
- 34) Η Σηλιά με τα Φύλλα
- 35) Επανόσταση των Θερών
- 36) Το Φτερωτό Μαγαίρα
- 37) Ο Γνώσιος Γίγαντας
- 38) Ο Έσφιλις της Ζούγκλας
- 39) Τα Πήματα Εύδωλα
- 40) Ο Δαιμόνης της Μπόρας
- 41) Η Παγίδα του Νεκρού
- 42) Ο Άρχοντας του Τρόμου
- 43) Ο Τερατόμορφος Μαχαράγης
- 44) Το Φίλτρο της Καίας
- 45) Ο Βολοσμομένος Σείριχης
- 46) Ο Δύμος των Τερμάτων
- 47) Θανάσιμη Γίγαντομαχία
- 48) Οι Πανασμένοι Ανθρωποφάγοι
- 49) Το Δόλωμα του Προδότη
- 50) Το Τάμ - Τάμ του Δαίμονα
- 51) Η Σκιά του Κρεμασμένου
- 52) Το Άγαλμα του Σατανά
- 53) Το Μαρούτινο Τέρας
- 54) Η Κίτρινη Νεροφίδα
- 55) Η Μόσχα του Κανιβάλου
- 56) Ο Δολοφόνος του Βουκόλου
- 57) Ο Τρελλός Μονομάχος
- 58) Το Νησί των Λεπρών
- 59) Το Χωριό των Άρσενανθρώπων
- 60) Ο Γκιρμός του Διαβόλου
- 61) Στο Καζάνο των Άγγιων
- 62) Ο Θησαυρός των Δολοφόνων
- 63) Ο Πέτριος Κροκόδειλος
- 64) Ο Μυσσισμός Ανά-θωπος
- 65) Ο Κυνηγός των Κεφαλών
- 66) Το Τέρας του Βυθού
- 67) Ο Ίερος Έλκας
- 68) Ο Τρομαρτός Φαλαγγιστής
- 69) Η Φοιή του Δεινόσαυρου
- 70) Στις Φλόγες των Αμαρτωλών
- 71) Ο Χορός Καρχαρίας
- 72) Οι Δαίμονες των Οφιδίων
- 73) Η Γίγαντομαχία Άραχνη
- 74) Τα Τέρατα του Κάτω Κόσμου
- 75) Η Σκιά του Όλδρου
- 76) Το Τραγικό Μονοπάτι
- 77) Το Αστροπύλο της Νύχτας
- 78) Ζωντανοί στους Τάφους
- 79) Το Βάραθρο της Καταστροφής
- 80) Ο Γόης των Φύλλων
- 81) Αλχημικός στο Σύνταγμα
- 82) Το Πηγάδι με τα Διαμάντια
- 83) Το Βασίλειο του Σκότους
- 84) Επιστήμη των Φιδανθρώπων
- 85) Τα Ζωντανά Πτώματα
- 86) Ο Άγγελος της Συμφορής
- 87) Ο Βράχος του Διαβόλου
- 88) Ο Βασιλιάς των Κεραντών
- 89) Διά Πυρός και Σιδήρου
- 90) Το Άνθος του Κοκού
- 91) Ο Σιφονίας του Χαμού
- 92) Η Μάγισσα της Φοιτιάς
- 93) Ο Θρόνος της Αμαρτίας
- 94) Ο Θεός των Ανθρωποφάγων
- 95) Φωτιά στη Ζούγκλα
- 96) Το Τεμπούσι των Δαιμόνων
- 97) Ο Κόκκινος Καταρράκτης
- 98) Σατανάδες με Φτερά
- 99) Ο Καταχθόνιος Μαχαράγης
- 100) Ο Χορός των Βρυοδάκων
- 101) Το Νησί της Απομονίας
- 102) Χαλδί από Διαμάντια
- 103) Το Ανθρωποφάγο Δέντρο
- 104) Ο Κυνηγός των Λαθροειρητών
- 105) Η Άρχοντισσα του Άδη
- 106) Ο Κουρσός των Ψυχών
- 107) Το Έγκλημα του Θεού
- 108) Το Καμίνι των Κολασμένων
- 109) Ο Χορός των Ήραιοιτών
- 110) Το Πουλί του Άξιου
- 111) Ο Χάλαμος του Κόσμου
- 112) Ο Θρίαμβος του Ταρζάν
- 113) Ο Γκαούρ στην Ελλάδα

ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΟΛΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΙΚΟ Β. ΡΟΥΤΣΟ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

‘Αγαπητοί μου φίλοι κι’ έχθροι :

Τ’ άλληλογραφία μας μέρα μὲ τὴν ἡμέρα πολλαπλασιάζεται. Ἐχω φτάσει τώρα νὰ παίρνω πάλιν ἀπὸ 200 γράμματα τὴν ἡμέρα.

Γιὰ νὰ μπορέσω ν’ ἀπαντήσω σ’ ἕναν—ἕναν χωριστά, θάπρεπε νὰ εἶχα στὴ διαθεσὴ μου δολόκληρο τὸ μικρὸ μας τεῦχος. Καὶ πάλιν δὲν θάφτανε !..

Ἡ πρώτη λύση πού ἔφτασε στὸ Γραφεῖο μου γιὰ τὸ αἵνιγμα « ΜΠΟΥ ΜΠΑΧΑΝ » ἀνήκει στὸν ΔΗΜΗΤΡΙΟ Ι. ΜΑΜΑΛΟΥΚΟ.

Ὁ καλὸς αὐτὸς φίλος μας ἀγόρασε τὸ πρωτὶ τῆς Τρίτης τὸ τεῦχος Γκαούρ—Ταρζάν. Διάβασε τὸ αἵνιγμα καὶ κατέφερε γρήγορα νὰ βρεῖ τὴ σωστὴ λύση. Ἀμέσως, γιὰ νὰ μὴ χασομερήσει τὸ γράμμα του στὸ Ταχυδρομεῖο, κατεβαίνει ἀπ’ τὸ Μαρούσι καὶ μᾶς τὸ φέρνει στὸ Γραφεῖο ὁ ἴδιος !..

Ὁ Δ. Μαμαλοῦκος λοιπὸν εἶναι ὁ πρῶτος ἀπ’ ὅσους μᾶς ἔστειλαν σωστὲς λύσεις στὸ καινούργιο αἵνιγμα «Μπού—Μπα-

χάν». Γιὰ ἐνθῦμο θὰ λάβει τοὺς τρεῖς τόμους «Γκαούρ—Ταρζάν» Α, Β, Γ, καὶ τὸν Α' τόμο «Ποκοπίκο».

Μπορεῖ λοιπὸν νὰ περάσει ἀπ’ τὸ Γραφεῖο μου (Ἀγίου Μελετίου 93 β) νὰ τοὺς παραλάβει. Σωστὲς λύσεις ἔστειλαν κι’ ἄλλοι βέβαια... Αὐτοὶ δικαιοῦνται ν’ ἀγοράσουν τοὺς τόμους μᾶς μὲ ἔκπτωση 50 ο)ο Δηλαδή ἀντὶ

20 χιλιάδες θά πληρώνουν μόνον 10.000 Καὶ ἀντὶ 10 χιλιάδες μόνον 5.000

Παριμένετε λίγες μέρες ἀκόμα. Θὰ σὰς κάνω μιὰ μεγάλη ἐκπλήξη! Πρόκειται γιὰ τὶς ΧΡΥΣΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ πού θ' ἀρήσουν ἐποχὴ στὰ Ἑλληνόπουλα.

Οἱ παλιές ταυτότητες δὲν θὰ καταργηθοῦν. Τὶς ΧΡΥΣΕΣ θὰ τὶς παίρνουν μονάχα ὅσοι ἔχουν στὰ χέρια τους ὅλη τὴ σειρά τῶν τευχῶν μας. Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ 1 μέχρι τὸ τελευταῖο πού κυκλοφορεῖ.

Συμπληρώστε λοιπὸν τὴ σειρά τῶν τευχῶν σας. Φροντίστε νὰ εἴσαστε ἔτοιμοι γιὰ ν' ἀποκτήσετε τὴν περιβόητη ΧΡΥΣΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ σας. Εἶναι κάτι πού οὔτε κἀν τὸ φανταζόμαστε!.. Μεγάλες ἐκπλήξεις! Μεγάλα προνόμια!..

Ἡ προθεσμία γιὰ τὸ αἶνιγμα «Νάλρα — Ἐάμ» ἔχει λήξει. Μὴ στέλνετε ἄλλες λύσεις...

Σ' ὅσους ἔλυσαν τὸ αἶνιγμα ἀπὸ τὶς Ἐπαρχίες, στέλνω τὶς κονκάρδες ταχυδρομικῶς. Ἐκεῖνοι πού ἔστειλαν λύσεις ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ὡς περᾶσουν νὰ παραλάβουν τὶς κονκάρδες τους ἀπὸ

τὸ Γραφεῖο μου: Ἀγίου Μελετίου 93β.

Εἶναι ὅλες ἑτοιμές. Τοῦ καθενὸς μέσα σὲ χωριστὸ φακελάκι. Μὲ τὸ ὄνομά του γραμμένο ἀπ' ἑξῶς.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ εὐγενικά κ' ὑπέροχα λόγια πού μοῦ γράφουν, τοὺς παρὰκάτω καλοὺς μου φίλους. Τοὺς παρακαλῶ ἐπίσης νὰ μὲ συγχωρήσουν πού ὁ χρόνος δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀπάντησω σὲ καθέναν χωριστὰ:

Λίτσαν Γλυκίδου, Π. Σπυρόπουλον, Κ. Λαμπρόπουλον, Χ. Μίχον, Βασιλικὴν Γκίνη, Α. Χόρτην, Σ. Γιαρέρην, Α. Σπυρόπουλον, Θ. Μάνον, Θ. Τοβατζήν, Μαίρην Δελγιώργη, Β. Γκολαίτσην, Α. Τσιμπούκη, Π. Κωτσόπουλον, Χ. Κουτελίδην, Π. Χρήστου, Ι. Ξανθόπουλον, Δ. Καρατζᾶνον, Γ. Τσουκαλᾶν, Α. Παπαβασιλείου, Α. Συμεωνίδην, Δ. Παπαδόπουλον (δὲν ἔχουμε τὴ διεύθυνσή σου γιὰ νὰ σοῦ στείλουμε τὴν κονκάρδα). Ε. Παπαδόπουλον, Π. Βασιλειάδην, Μ. Κοδωνᾶν, Μ. Κατσοκλήν, Θ. Ὑψηλάντην, Ι. Πανουργιᾶν, Φωφῶ Τζιλιάνου, Α. Κουμούλην, Α. Μάγειραν, Ν. Λαμπρόπουλον, Χ. Χατζηνικολάου, Ε. Σάιταν, Α. Χατζηιωαννίδην, Α. Μανεδῶναν καὶ Εὐαγγελίαν Μακεδῶνα, Ν. Κασαπίδην, Π. Χαλικιᾶν, Σ. Τσακμαρῆν, Α. Παπαδόπουλον, Σ. Παρικίδην, Δ. Δρανόπουλον,

Β. Περτσινήν, Σ. Παρασκευό-
πουλον, Γ. Πατρίκιον, Ίσ.
Μιχαλάκην, Μαρίαν Τσιάρα,
Κ. Κρουσάρην, Α. Άλευράν,
Α. Κολιτσόπουλον, Δ. Γκίμαν,
Χ. Κωνσταντινίδην, Κλ. Γιαγ-
κόζογλου, Χ. Ζαντιώτην, Γ.
Μουλακιώτην, Σ. Βενιέρην,
Γ. Βασιληᾶν, Β. Πρέκαν, Χ.
Χριστοφίδην, Κ. Παπαλάμ-
πρου, Κ. Γκενιώσην, Μαρίαν
Κουμουνοῦρου, Γ. Γαλάτην,
Κ. Μυριάκην, Ν. Καλόν, Σ.
Κανειλάκον, Α. Ζακυνθινόν,
Δ. Εύσταθιάδην, Κ. Μπαϊρά-
μογλου, Χ. Ροκανίδην, Μπά-
κην, Βέραν Χρυσοπούλου, Χ.
Ρωμᾶν, Γ. Γογοῦᾶν, Ε. Κελ-
βερίδην, Α. Άλεβιζάτον, Κ.
Δούπον, Γ. Φαρσιδάκην, Γ.
Τσίγλαν, Κ. Σάββινον, Α. Ψι-
μικάκην, Γ. Δουρέκον, Α.
Γεωργιάδην, Δ. Τουλιάτον, Δ.
Παπαδημητρίον, Ν. Όρφανί-
δην, Α. Παπαδημητρίου, Σ.
Κουμοῦνδρον, Ε. Ίωαννίδην,
Κ. Γιαρέτην, Σ. Βλάχον, Χ.
Άναστόπουλον, Γ. Καρβέλαν,
Δ. Μαρκάτον, Θ. Ζαρέαν, Ν.
Βεατσᾶλον, Α. Πολίτην, Κ.
Στρούζαν, Κ. Δαπόντην, Γ.
Γριβεάν, Ε. Ζακυνθινόν, Σ.
Αμαξόπουλον, Σ. Μπουχά-
γιαρ, Ι. Καπετονάκην, Σ. Έ-
ρωτόπουλον, Α. Κυλογήρον, Τ.
Μαργαρίτην, Φ. Μαρκοσίτην,
Γ. Σωτηρόπουλον, Κ. Σαμπα-
τακοῦν, Ι. Πυρζόλην, Άγγε-
λικήν Κόκκαλη, Γ. Γριβεάν,
Έλενθερίαν Τσουζοπούλου,
Α. Μπέγον, Σ. Τομαζίνην, Ν.
Σμυρναιόν, Γ. Παχουλῆν, Γ.
Κορτέσην, Πολ. Διαμαντόπου-
λον, Γ. Σπυρόπουλον, Π. Σπυ-
ρόπουλον, Γ. Δεουταράτον,

Γ. Βασιλείου, Ι. Μαρκόπου-
λον, Άνναν Κόντζογλου, Ι.
Γυφτοχερήστον, Ν. Νικολαΐδην,
Κ. Κουρανέλην, Δ. Δεκόν, Σ.
Πολυχρονάκην, Χ. Σπανόπου-
λον, Χρυσούλαν Βελάνη, Α. Α.
Ρήγαν, Ν. Λιθαρήν, Κ. Κομι-
νάτον, Πλ. Καστάνην, Θ. Πε-
τσαλήν, Γ. Κωνσταντακόπου-
λον, Α. Ποταμιάνον, Άγγελι-
κήν Άλεξανδροπούλου, Φιλίω
Βελλῆ, Στέλλαν Βελλῆ, Φιλίω
Χριστοδουλάτον, Σοφίαν Μο-
σίου, Κατίαν Δαμίρου, Α. Ά-
λεξανδρόπουλον, Γ. Μπίρμπον.
Σ. Καραμπίνην, Χ. Τσαγγου-
ρόν, Κ. Τσίμην, Πλ. Καστά-
νην, Κ. Σπηλιόπουλον, Α. Κα-
λοφάτην, Σ. Σταμούλην, Χ.
Μαϊντάν, Π. Τσυμπακᾶν, Π.
Σάββαν, Δ. Κορωναϊον, Ι. Μυ-
λωνᾶν, Σ. Άττωνέλλον, Σ.
Μακρυγεώργον, Π. Χούχουλαν,
Σ. Νιάρχον, Σ. Πεσιρόβαν, Α.
Τσάμην, Γ. Κυριακόπουλον,
Γ. Ντανᾶν, Σ. Μουράτην, Π.
Γρύλλον, Α. Κελλάρην, Ι. Κα-
λαμταλικαν, Κ. Κυριαζόπου-
λον, Γ. Παλαμίδαν, Ν. Άγιωρ-
γίτην καὶ Τούλαν Άγιωργίτη,
Π. Διαμαντήν, Ειρήνην Χατζί-
δου, Χ. Τσαγκουρόν, Α. Κοκ-
κινάκην, Κ. Κυριαζόπουλον,
Μ. Γρυπάρην, Ι. Κουρτάλην,
Π. Φιλίππου, Μ. Παπαγιάννην,
Ίσ. Μιχαλάκην, Κ. Ρουφογά-
λην, Δ. Μαλλιαρόν, Κ. Σιμω-
νίδην, Π. Φιλίππου, Σοφίαν
Παπαδάκη, Γεωργίαν Άλεξαν-
δρη, Α. Κερεθανιάν, Α. Βενιέ-
ρην, Ι. Βασιληᾶν, Ε. Γιαννα-
κόπουλον, Ε. Γιωλεῆν, Σ. Κα-
ραμπίνην, Β. Σεβαστόν, Η.
Μαμάκον, Ι. Άντωνιαννά-
κην, Σ. Δεραϊτήν, Θ. Δογοθέ-

την, Δ. Φουρλήν, Θ. Γιαννακό-
πουλον, Τ. Κήπαρην, Α. Μερ-
νούρην, Δ. Παπαδολιάν, Κ.
Βούλγαρη, Η. Σπανόπουλον,
(Μήπως λές ψέμματα, παιδί
μου; Πολύ λυπᾶσαι). Χ. Ζαν-
τιώτην, Δ. Κελλάρη, Εύτυ-
χίαν Μάστορα, Γ. Κασαπίδην,
Καίτην Μπέτση, Δ. Ζαντιώτην,
Ν. Βασιλάκη, Π. Βλάχον, Μ.
Κατσοκάλην, Σ. Μοισελᾶ, Σ.
Μπιμπέρην, Σ. Δημητριάδην,
Γ. Κασαπίδην, Ν. Μαυραλεξά-
κη, Α. Μπερδολόγον, Ι. Κόρ-
πην, Γ. Ἀγγελόπουλον, Χρυ-
σούλαν Βελάνην, Γ. Νικολάου,
Γ. Καπερνάρον, Σ. Λιονάκη,
Ε. Μαυράκη, Δ. Χριστοδού-
λου, Ε. Κάππον, Γ. Κουτρού-
λην, Γ. Πατρίκιον, (Σᾶς εὐχα-
ριστῶ γιὰ τὸ ὄνομα πού δώσα-

τέ στὴν ομάδα σας) Γ. Χαίνε,
Ε. Παμπούκαν, Α. Παπαδό-
πουλον.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς παραπάνω
ζήτησαν ταυτότητες καὶ δεν εἶ-
χαν ξαναπάρει. τοὺς ἔστειλα.
Ὅσοι δὲν λάβουν σημαίνει ὅτι
ἢ τὰ ὀνόματα ἦταν κακογραμ-
μένα, ἢ δὲν μοῦ εἶχαν στείλει
διευθύνσεις.

Τὰ ὀνόματα ἐκείνων πού ἔ-
στειλαν λύσεις στὰ εἰνίγματα
εἶναι χιλιοδες. Δὲν χωρᾶνε νὰ
τὰ δημοσιεύσω. Ἐπίσης τὰ ὀνό-
ματα ἐκείνων πού ἔστειλαν Πα-
ραμύθια, δημοσιεύονται στὰ τεύ-
χη Παραμυθίων.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀγάπη
καὶ τὸ ἐνδιαφέρον.

Ὁ Κορς ΝΙΚΟΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ

ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΠΛΗΣΗ!

Ὅλοι οἱ πραγματικοὶ φίλοι κι' ἀναγνώστες μας
θ' ἀποκτήσουν μιὰ

ΧΡΥΣΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Πρέπει ὅλοι ν' ἀποκτήσετε

ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΣΑΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΜΟΣ
ΤΟΥ ΘΡΥΛΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
"ΓΚΑΟΥΡ ΤΑΡΖΑΝ"
ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΚΑΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΟΥ

ΠΟΚΟΠΙΚΟ

Είναι τὰ πιὸ ὁμορφα καὶ διδακτικὰ βιβλία ποὺ
μπορεῖ νὰ προσφέρει κανεὶς σ' ἓνα Ἑλληνόπουλο.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΟΥ
"ΓΚΑΟΥΡ ΤΑΡΖΑΝ"

στὴν τελευταία λευκὴ σελίδα τῆς βιβλιοδεσίας
του, ἔχει μιὰ στρογγυλὴ σφραγίδα ποὺ γράφει

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

Ὅποιος ἀγοράζει τὸν τόμο αὐτὸν νὰ κόβει καὶ
νὰ μᾶς στέλνει τὴ σφραγίδα. Θὰ
τοῦ στέλνουμε ἀμέσως ἓνα ὁμορφο

ΕΝΘΥΜΙΟ

«ΓΚΑΟΥΡ - ΤΑΡΖΑΝ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΠΝΟΗΣ

Αριθμ. τεύχους 42

Τιμή τεύχους Δεχ. 2.000

ΑΘΗΝΑΙ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1952

Α Ν Η Κ Ε Ι

Σ Ε Ο Λ Α Τ Α Ε Λ Λ Η Ν Ο Π Ο Υ Λ Α

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ :

Για τή σύνταξη : **ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ**

Όδός Αγίου Μελετίου 93 β.

Για τήν εκτύπωση: **ΛΕΩΝ Α. ΚΑΪΤΑΤΖΗΣ** Αναξαγόρα 20

Προσωρινά Γραφεία :

Τυπογραφείο ΚΑΪΤΑΤΖΗ - Αναξαγόρα 20 - ΑΘΗΝΑΙ

(Πίσω απ' τη Δημαρχία)

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ : Για ένα χρόνο δρχ. 130.000.

Για τό Έξωτερικό Δολλάρια 12.

Για όσους ανήκουν σε Όμάδες Γκαουρικών
ή Ταρζανικών, δρχ 84.500, ή Δολλάρια 8.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΡΕΚΟΣ

ΟΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 61-Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΜΑΣ

Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΗΣ ΤΑΡΖΑΝ

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2.000